

በአገልግሎት ውስጥ የሚከሰቱ የአሳብ አለመግባባቶች

2ኛ ቆሮንቶስ 10

ከአንባብያን ወይም ከሬድዮ አድማጮች ጠጠር ያለ ደብዳቤ ሲደርሰኝ፤ ብዙውን ጊዜ ለመልሱ በብቃት እንደ ተዘጋጀሁበት እስከሚሰማኝ ድረስ በተለየ ፋይል ውስጥ አስቀምጠዋለሁ። በጥቂት አጋጣሚዎች፤ ለደብዳቤዎች እጅግ ፈጣን መልሶችን ሰጥቻለሁ፤ በኋላ ግን ተጸጽቼአለሁ። ቆይታ በማድረግ፤ ለማሰብና ለመጻለይ፤ ብሎም የደብዳቤውን አሳብ በትክክል ለመረዳት ለራሴ በቂ ጊዜ እሰጣለሁ። ይህም ከፍተኛ ጠቀሜታ ያለው ምላሽ ለመስጠት ስለሚያስችለኝ ነው።

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በሚጽፍበት ጊዜ፤ ጥበብ ያለበትን እርምጃ እንዲከተል የእግዚአብሔር መንፈስ መርቶታል። የሚጽፈው ለተከፋፈለች (1ኛ ቆሮ. 1 ከቂ. 11 ጀምሮ)፤ ሐዋርያዊ ሥልጣኑን እየተገፋች ለነበረችና በሐሰተኛ መምህራን በማመረክ ላይ ለነበረች ቤተ ክርስቲያን ነበር። በመሆኑም፤ እውነተኛነቱን እንዳይጠራጠሩ በመጀመሪያ አገልግሎቱን ይገልጽላቸዋል። ከዚያም፤ የሚያቀርብላቸው የእርዳታ ጥያቄ ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ዕድገት እንደሚረዳቸው ስለሚያውቅ፤ በመዋጮው ውስጥ እንዲካፈሉ ያበረታታቸዋል። በጸጋ መስጠትና በጸጋ መኖር ጎን ለጎን ይሄዳሉ።

አሁን በመጨረሻው የደብዳቤው ክፍል፤ ሐሰተኛ አስተማሪዎችን ጨምሮ፤ ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁከት የሚፈጥሩትን ሰዎች ይሞግታል - ሐዋርያዊ አገልግሎቱንም ያጠናክረዋል። ከምዕራፍ 10-13 ያለውን በምታነብበት ጊዜ፤ ጳውሎስ በቀጥታ ከሳሾቹን ሲጠቅስ (ለምሳሌ፤ 10፡7፤ 10-12፤ 11፡4፤ 20-23) እና ለሐሰት ከሰቻቸውም ምላሽ ሲሰጥ ትመለከታለህ። እንደዚሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩ የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች የእግዚአብሔርን ሥራ ለማፍረስ የሚሠሩ የሰይጣን አገልጋዮች መሆናቸውን አልሸሸገም (11፡12-15)።

ጳውሎስ ከምዕራፍ 10-13 ውስጥ አንድን ቃል ሃያ ጊዜ ያህል ጠቅሶአል - መመካት ተብሎ የተተረጎመውን ቃል። እነዚህን ምዕራፎች በመጀመሪያ ስታነብ፤ ጳውሎስ ስለ ራሱ እንደሚመክ አድርገህ ታስብ

ይሆናል፤ ዳሩ ግን አይደለም። ጳውሎስ «የተመካው በኢየሱስ ክርስቶስ» ነው እንጂ፤ በራሱ ወይም ባደረጋቸው ነገሮች አልነበረም (ሮሜ 5: 11፤ ገላ. 6: 14፤ ፊልጵ. 3: 3)። እንዲሁም ስለ ቆሮንቶሶች ያለውን ትምክህት ለሌሎች ተናግሯል፤ ዳሩ ግን ትምክህቱ ከንቱ የሚቀር ይመስል ነበር (2ኛ ቆሮ. 7: 4፤ 14፤ 8: 24)።

ጳውሎስ ለአገልግሎቱና ለሐዋርያዊ ሥልጣኑ እንጂ፤ ለራሱ ሲል በግል እየተከላከለ እንዳልነበረ፤ ልብ በል። ከሌሎች አገልጋዮች ጋር «የዝና ውድድር» እያደረገ አልነበረም። ጠላቶቹ እርሱን በውሸት ለመከሰስ አልቦዘኑም ነበር፤ ራሳቸውንም ከፍ ከፍ ከማድረግ አልተመለሱም ነበር (11: 12)። ጳውሎስ ስለ ራሱና ስለ አገልግሎቱ በመግለጽ በግሉ እንዲከላከል ያስገደደው፤ የቆሮንቶስ ሰዎች ዓለማዊ አመለካከት ነበር። ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ለመናገር አያቅማምም፤ ዳሩ ግን በቂ ምክንያት እስከሌለው ድረስ፤ ስለ ራሱ አይናገርም ነበር።

በመጨረሻም፤ ጳውሎስ በተመካበት ወቅት፤ እግዚአብሔር በሰጠው አገልግሎት ላይ ተወስኖ ነበር (10: 13)፤ ከዚያም አጽንኦቱን ያደረገው በመከራዎቹ ላይ እንጂ፤ በስኬቶቹ ላይ አልነበረም። ይህ ደብዳቤ በቆሮንቶስ ማህበራዊ-ምዕመናን ዘንድ በሚነበብበት ወቅት፤ ጳውሎስን በከሰሱት ሰዎች ልብ ውስጥ የጎፍረት ስሜት መጫሩ የማይቀር ነበር - የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎችንም ሞኝነት ይፋ ማድረጉ የማይጠረጠር ነበር።

ጳውሎስ አገልግሎቱን የገለጸበት የመጀመሪያው ዓላማ፤ ከሥራው ጋር በተያያዘ መንገድ በሰዎች አእምሮ ውስጥ የሰረፀውን ውዥንብር (አለመግባባቶች) ማስወገድ ነበር። እነርሱም አስፈላጊ የሆኑትን ሦስት የአገልግሎት ክፍሎች አልተረዱም ነበር።

መንፈሳዊ ውጊያን ስለ ማካሄድ (2ኛ ቆሮ. 10: 1-6)

1. የቀረበበትን ክስ (2ኛ ቆሮ. 10: 1-2) ለማግኘት የሚያዳግት አይደለም። (በአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች የሚመሩ) የቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዓመፀኞች፤ ጳውሎስ ከርቀት ሆኖ ደብዳቤ ሲጽፍ እንደሚደፍርና ዳሩ ግን ከቆሮንቶስ ሰዎች ጋር ፊት ለፊት በሚጋፈጥበት ጊዜ አልፈራም እንዲያውም በጣም ደካማ እንደ ሆነ አድርገው ያስወሩ ነበር (በተጨማሪም ቁ.9-11 ተመልከት)። ከበስተጀርባ ሆነው የሚገፋፏቸው የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች በአመለካከታቸው ላይ ያላቋረጠ ተፅዕኖ ቢያሳድሩባቸውም፤

ሕዝቦቹ ግን ወደዋቸው ነበር (11:20)። «አንድን መሥመር ያልተከተለው» የጳውሎስ የሕይወት ዘይቤ «አዎን እና አይደለም» ከሚለው የተስፋ ቃሉ ጋር ተጓዳኝ ነበር (1:15-20)።

ጳውሎስ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሲመሠርት፥ ዓላማው ክርስቶስን እንጂ ራሱን ማስከበር አልነበረም (1ኛ ቆሮ. 2:1-5)። ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች የሚያድጉት በተወለዱበት መንገድ ነው። አምባገነናዊ አገዛዝ በበዛበት ክልል ከተወለዱ፥ በሰው ጥበብና ብርታት ላይ ተደግፈው ያድጋሉ። ትህትናና ፍቅር በሰፈነበት አካባቢ ካደጉ፥ በጌታ ላይ መደገፍን ይማራሉ። ጳውሎስ አዲስ አማኞቹ በጌታ እንጂ በአገልጋዩ ላይ እንዳይተማመኑ ስለሚፈልግ፥ ሆን ብሎ ሥልጣኑንና ችሎታውን ዝቅ ያደርገዋል።

ጳውሎስ ያንን ሁሉ ካስተማራቸው በኋላ እንኳ፥ ክርስቲያኖቹ ግን አሁንም አላዋቂዎች ነበሩ። እውነተኛ መንፈሳዊ ኃይል የሚገኘው፥ በ«የዋህነትና ገርነት» እንጂ (2ኛ ቆሮ. 10:1)፥ «ሥልጣንን አላግባብ በመጠቀም» እንዳልሆነ ለመረዳት አልቻሉም ነበር። በእነዚህ የመግቢያ ቁጥሮች ላይ የተጠቀሰው የጳውሎስ አመለካከት ባላንጣዎቹን ትጥቅ ያስፈታቸዋል። (እንዲያውም ጳውሎስ ማለት «ትንሽ» ማለት ስለ ሆነ፥ በዚህ ስፍራ ስሙን መጥቀሱም አስፈላጊ ነበር።) ጳውሎስ ደካማ ከነበር፥ ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲሁ ነበር፤ ኢየሱስ ትሁትና ገር ነበርና (ማቴ. 11:29)። ይሁንና አስፈላጊ በሚሆንበት ጊዜ፥ ጌታችንም ብርቱና ብሎም ተቆጪ ነበር (ማቴ. 15:1-2፤ 23:13-33፤ ማር. 11:15-17፤ ዮሐ. 2:13-16 ተመልከት።) ጳውሎስ ፍቅር በተመላው መንገድ፥ «እባካችሁ መጥቼ እንዴት ደፋር ልሆን እንደምችል እንዳሳያችሁ አታስገድዱኝ!» በማለት እያስጠነቀቃቸው ነበር።

2. የሰጠው መልስ ደግሞ (2ኛ ቆሮ. 10:3-6) መንፈሳዊ ውጊያ ምን እንደ ሆነ ይገልጻል። የቆሮንቶስ ሰዎች (በሐሰት መምህራን ተመርተው) በጳውሎስ አገልግሎት ላይ በውጫዊው ሁኔታው ስለ ፈረዱበት፥ ከውስጡ የነበረውን ኃይል አጥተው ነበር። ነገሮችን «ከሥጋ» አንጻር (ቁ.2) እንጂ፥ ከመንፈስ አንጻር አልገመገሙም ነበር። የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች፥ ዛሬ እንደምናያቸው «አንዳንድ ታላላቅ የሃይማኖት ሰዎች»፥ በመግዛት ብቃታቸው፥ በርቱዕ እንደበታቸውና ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች በሚያገኟቸው «መግሳዎች» ያስደንቁዋቸው ነበር።

ጳውሎስ ምንም እንኳ እንደ ማንኛውም ሰው ሰብዓዊ ፍጡር ቢሆንም የተደገፈው በመለኮታዊና ከጌታ ዘንድ በሚመጡ መንፈሳዊ የጦር ዕቃዎች እንጂ በሰብዓዊ ነገሮች ላይ ባለመሆኑ፤ የተለየ ፈለግ ተከትሏል። ከሥጋና ከደም ጋር ስለማይዋጋ፤ ውጊያው እንደ ሥጋ ፈቃድ አልነበረም (ኤፌ. 6 ከቁጥር 10 ጀምሮ ተመልከት)። ማንም ቢሆን መንፈሳዊ ውጊያዎችን በሥጋዊ የጦር ዕቃዎች ሊዋጋ አይችልም።

በቁጥር 4 ላይ የተጠቀሰው ጦር «ጦርነት» ወይም «ዘመቻ» ማለት ነው። ጳውሎስ በቆሮንቶስ አነስተኛ ጦርነት እየተጋፈጠ አልነበረም፤ በዚያ የነበረው የጠላት ጥቃት ከፍተኛ የሆነ ሰይጣናዊ ዘመቻ አካል ነበር። አሁንም ቢሆን የገሃነም ኃይላት የእግዚአብሔርን ሥራ ለማኮላሸት እየተጣጣሩ ስለሆነ (ማቴ. 16: 18)፤ ለጠላት ምንም ዓይነት ስፍራ አለመስጠታችን አስፈላጊው ነገር ነው፤ አንዲት ቤተ ክርስቲያን እንኳ መልቀቅ የለብንም!

በሰዎች አእምሮ የተቃወሞ ግድግዳዎች የሚገኙ በመሆኑ፤ (እንደ ኢያሪኮ ግንብ) እነዚህ ግድግዳዎች መናድ አለባቸው። ለመሆኑ «የአእምሮ ግድግዳዎች» የተባሉት ምንድን ናቸው? ግድግዳዎቹ፤ ከእግዚአብሔር ቃል እውነት ጋር የሚቃረኑ ፍልስፋናዎችና ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርገው በእውቀት መታበይ ናቸው። ጳውሎስ የሚቃወመው እውቀትን ሳይሆን፤ ዳሩ ግን ሰዎችን ከሚያውቁት በላይ እንደሚያውቁ አድርገው እንዲያስቡ የሚገፋፋቸውን የምሁርነት ወይም የሊቅነት አመለካከት ነው (ሮሜ 12: 16)። ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያኒቱን በሚመሠርትበት ጊዜ ይህንን «የሰዎች ጥበብ» የተጋፈጠ ሲሆን (1ኛ ቆሮ. 1: ከቁ. 18 ጀምሮ)፤ አሁን ደግሞ በአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች መምጣት የተነሣ ትግሉ እንደ ገና ሲጣጣፍ እናያለን።

ትዕቢት በሰይጣን እጅ እንደሚጥል ለተረዳው ጳውሎስ ከከፍተኛ የውጊያ መሣሪያዎቹ ውስጥ አንዱ ትህትና ነበር። ትሁቱ የእግዚአብሔር ልጅ ከጲላሞስ እጅግ የበለጠ ኃይል ነበረው (ዮሐ. 19: 11 ተመልከት)፤ ይህንኑም ደግሞ አረጋግጧል። ጳውሎስ ተቃውሞውን ለመጣል መንፈሳዊ የጦር ዕቃዎችን ተጠቅሞ አልፈ፡ - ጸሎት፤ የእግዚአብሔር ቃል፤ ፍቅርና በሕይወቱ ውስጥ የሚሠራ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ናቸው። ጳውሎስ በራሱ ስብዕና፤ ወይም በችሎታዎቹ፤ ወይም በሐዋርያነቱ ሥልጣን ላይ አልተደገፈም ነበር። ይሁንና ማኅበረ-ምዕመናኑ አንድ ጊዜ ራሱን ለጌታ አስከ ሰጠ፤ ጳውሎስ አስፈላጊ ሆኖ ባገኘው ጊዜ አጥፊዎቹን ለመቅጣ ተዘጋጅቶ ነበር።

ዛሬ በርካታ አማኞች ቤተ ክርስቲያን በጦርነት ፍልሚያ ላይ እንዳለች አይገነዘቡም፤ የክርስትናን ጦርነት አደገኛነት የሚረዱትም ቢሆኑ፡ ብዙውን ጊዜ እንዴት መዋጋት እንዳለባቸው አያውቁም። አጋንንታዊ ኃይላትን ለመርታት ሰብዓዊ ዘዴዎችን ይጠቀማሉ፤ እነዚህም ዘዴዎች ለውድቀት ይዳርጉዋቸዋል። ኢያሱና ሠራዊቱ የኢያሪኮን ግንብ ለሰባት ቀናት በዞሩበት ጊዜ፡ የኢያሪኮ ከተማ ታዛቢዎች አብደዋል የሚል አሳብ ነበራቸው። ይሁንና አይሁዶች በእግዚአብሔር ተማምነው ትዕዛዛቱን በመፈጸማቸው፡ ከፍ ያሉትን ቅጥሮች አፍርሰው፡ ጠላትን ድል ነሥተዋል (ኢያሱ 6: 1-20)።

በሺካጎ ከተማ በመጋቢት ሳገለግል ሳለሁ፡ በየሳምንቱ ከሦስት መጋቢ ወዳጆቼ ጋር እየተገናኘን «በጸሎት ጦርነት» እንተባበር ነበር። ሰዎችን ለእግዚአብሔር ከመሰጠት የሚከላከላቸውን የተሳሳተ አሳብ ለማስወገድ የሚያስችለውን የተስፋ ቃል በማሰብ ደጋግመን ጸለይን፤ እግዚአብሔርም በማለድንላቸው ሰዎች ሕይወት ውስጥ ታላላቅ ነገሮችን አደረገ። በአእምሮ ውስጥ የሚገኙ ግድግዳዎች ከፈራረሱ፡ ወደ ልብ የሚያደርሰው መንገድ ሊከፈት ይችላል።

በመንፈሳዊ ሥልጣን ስለ መጠቀም (2ኛ ቆሮ. 10: 7-11)

የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ሊማሩት ከሚገባቸው እጅግ አስቸጋሪ ትምህርቶች አንዱ፡ ምድራዊ ሥልጣንና ሹመት በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ምንም ስፍራ እንደሌላቸው ነው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ በሌሎች ላይ «ጌቶች» ተብለው ሊጠሩና ተፈላጊነታቸውን ሊያጋኑ እንደማይገባቸውና የአሕዛብ ገዢዎችን ፈለግ በመከተል የመሪነት ተግባራቸውን በፈላጭ ቆራጭነት እንዳያከናውኑ አስጠንቅቆአቸዋል (ማር. 10: 35-45 ተመልከት)። ለእኛ ልንከተለው የሚገባን እንደ ባሪያ ሆኖ የመጣውንና ሌሎችን ያገለገለውን የኢየሱስ ክርስቶስን ምሳሌነት ነው። ጳውሎስ ያንን ምሳሌነት ተከትሏል።

ዳሩ ግን የቆሮንቶስ ሰዎች ጳውሎስ ያደርግ የነበረውን ነገር ለመመርመር በቂ መንፈሳዊ መረዳት አልነበራቸውም። የእርሱን ትህትና ከአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች «የባሕርይ ጥንካሬ» ጋር በማነጻጸር፡ ጳውሎስ ሥልጣን እንደሌለው አድርገው ደመደሙ። በመሆኑም ሥልጣኑን ለማረጋገጥ ኃይለኛ ደብዳቤ ጽፏል፡ ዳሩ ግን ሥጋዊ ሁኔታው ደካማ ከመሆኑም ሌላ ንግግሩም «የሚማረክ» አልነበረም። እነርሱም ከውጫዊ ገጽታ አኳያ እየፈረዱ እንጂ፡ መንፈሳዊ የመለየት ተግባር እያከናወኑ አልነበሩም።

አንድ ጊዜ ከጥቂት ወዳጆቹ ጋር ሆነን፤ አንድ ሰው በማራኪ «ታላላቅ ቃላት» የተሞላ፤ ባብዛኛው (ከዓውደ መልእክቱ ባፈነገጡ) በጥራዝ ነጠቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተደገፈና በዓለም ላይ ስለሚከሰቱ ነገሮች በሚገልጹ በርካታ ማጣቀሻዎችና «በዘመኑ ምልክቶች» ሙሉ በሙሉ የተጣበበ ስብከት ሲያቀርብ አድምጠናል። ከጉባዔው ወጥተን ስንሄድ ሳለ አንድኛው ወዳጆችን፤ «የዛሬው ስብከት በእርግጥም (እግዚአብሔር ግን በነፋሱ ውስጥ አልነበረም) የሚለውን የ1ኛ ነገሥት 19፡11 ምንባብ በደንብ ይገልጻል» አለን። ይሁንና ካጠገባችን የነበሩ ሰዎች እስካሁን ከሰሙዋቸው ስብከቶች ሁሉ እንደሚልቅ «አስደናቂ ስብከት» አድርገው ይናገሩ ነበር። በበኩሌ እነዚያ ሰዎች ከ10 ደቂቃዎች በኋላ ከሰባኪው መልእክት ውስጥ አንዲት ተጨባጭ ነገር ማስታወሳቸውን እጠራጠራለሁ።

ጳውሎስ ሥልጣን እንደ ነበረው አልካደም፤ ዳሩ ግን ያንኑ ሥልጣን መንፈሳዊነት በጎደለው መንገድ ሊጠቀምበት አልፈለገም ነበር። የሥልጣኑም ዓላማ እነርሱን ለማፈራረስ ሳይሆን፤ ለማነጽ ነበር፤ ማነጽ ደግሞ ማፍረስ ከሚጠይቀው እጅግ የላቀ ጥበብ ይጠይቃል። ማነጽ በተለይም ፍቅርን ይጠይቃል (1ኛ ቆሮ. 8፡1)፤ ይሁንና የቆሮንቶስ ሰዎች የጳውሎስን ፍቅርና ገርነት የደካማነት ምልክት አድርገው ወሰዱት።

በጳውሎስና በአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች መካከል የነበረው ዋናው ልዩነት፤ ጳውሎስ ሥልጣኑን ቤተ ክርስቲያንን ለማነጽ የተጠቀመበት ሲሆን፤ እነርሱ ግን ቤተ ክርስቲያን ሥልጣናቸውን እንድታንጽላቸው መጠቀሚያ በማድረጋቸው ነው።

የቤተ ክርስቲያናት መጋቢ በመሆንና ከስፍራ ወደ ስፍራ በመንቀሳቀስ ባገለገለሁባቸው በርካታ ዓመታት ውስጥ፤ አንዳንድ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት መጋቢዎቻቸውን በሚያስተናግዱበት ሁኔታ ተደንቄአለሁ። አንድ ሰው ፍቅርና እውነተኛ ትህትና ካሳየ፤ መሪነቱን በመቃወም ልቡን ያደማሉ። ሌላው ሰው «ቤተ ክርስቲያኒቱን የሚቆጣጠር» «አምባገነን» ይሆንና የሚፈልገውን ሁሉ ያገኛል። ሰዎችም ይወዱታል - ዝናውንም ያወሩለታል። ሆኖም ግን ጌታችንም የተስተናገደው በዚህ መንገድ በመሆኑ፤ በዚሁ ነገር ልንደነቅ አይገባም።

ጳውሎስ እውነተኛ ሐዋርያ ቢሆን ኖሮ፤ ሥልጣኑን በትክክል ባስመሰከረም ነበር በማለት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተቃውሞ ያስነሡበት ሰዎች በሐሰተኛነት ከሰውት ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ፤

ጳውሎስ በእርግጥም በሥልጣኑ ቢጠቀም ኖሮ አላግባብ ጨቁኖናል በማለት በወነጀሉት ነበር። ጳውሎስ የትኛውንም እርምጃ ቢወስድ፥ ሊከሱት ተዘጋጅተው ነበር። የቤተ ክርስቲያን አባላት መንፈሳዊ መረዳት ሲጎድላቸውና አገልግሎትን በዓለማዊ አመለካከት ሲገመገሙ፥ ሁልጊዜም ቢሆን የሚፈጸመው ይኸው ነው።

ይሁንና ከላቸው በእነርሱ ላይ ተመልሶ የሚፈርድ ነበር። እንደ እነርሱ አባባል ጳውሎስ ሐዋርያ ባይሆን፥ በአስመሳይነት ተመላልሶአልና ተራ አማኝ እንኳ ሊሆን አልቻለም። ዳሩ ግን የጳውሎስ ሐዋርያነት እውነት ከሆነ፥ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን አልነበረችም ማለት ነው። ጳውሎስ ቀደም ብሎ ማንም ሰው አገልግሎቱንና የግል ሕይወቱን ሊነጣጥል እንደማይችል ገልጾአል (2ኛቆሮ.1፡12-14)። እርሱ አታላይ ከነበር፥ የቆሮንቶስ ሰዎች ተቃለው ነበር ማለት ነው።

ጳውሎስ በተጨማሪም፥ በስብከቱና በጻፈው መልእክት መካከል ልዩነት እንዳልነበረ ገልጾአል። የጊዜውን ሁኔታ በማጤን፥ ጳውሎስ በደብዳቤዎቹ ውስጥ ጠንክሮ ያለ መልእክት አስተላልፎአል። በገርነት ለመጻፍ ቢቻል ኖሮ ምንኛ በይበልጥ ደስ ባለው ነበር። ይኼ ግን የተፈለገውን ዓላማ ከዳር ለማድረስ አያስችለውም ነበር። በመሆኑም፥ «ከባድና ኃይለኛ» ደብዳቤዎችን ቢጽፍም፥ ዳሩ ግን ከአፍቃሪ ልብ የመነጨ ነበር። «አስፈላጊ ከሆነ፥ እንዴት ኃይለኛ ልሆን እንደምችል አሳያችኋለሁና ለቀጣዩ ጉብኝቴ ብትዘጋጁ ይሻላል» እያላቸው ነበር።

ክርስቲያን ሥልጣንን የሚጠቀምበት ሁኔታ መንፈሳዊ ብስለቱንና ባሕርዩን ያመለክታል። ያልበሰለ ሰው በሥልጣኑ በሚጠቀምበት ጊዜ በኩራት ያብጣል፤ ዳሩ ግን በሳሉ ሰው በሥልጣን በመጠቀሙ ሂደት ውስጥ ያድጋል - ሌሎችም ከእርሱ ጋር ያድጋሉ። እንደ ጥበበኛ ወላጅ ሁሉ፥ ጥበበኛ መጋቢ መቼ ትዕግሥት በሞላበት ፍቅር በዝምታ እንደሚጠብቅና መቼስ በተወሰነ ኃይል ተግባሩን እንደሚያከናውን ያውቃል። ተቻኩሉ ከማጥቃት ይልቅ ትዕግሥትን ተላብሶ መጠበቅ የበለጠ ኃይል ያስፈልገዋል። በሳል ሰው ሥልጣንን የሚጠቀመው አክብሮትን ለማትረፍ ሳይሆን፥ ዳሩ ግን አክብሮቱ በተገቢው መንገድ ሥራ ላይ በማዋል ነው። በሳል መሪዎች እርምጃ ለመውሰድ ሲጠባበቁ ይሰቃያሉ፤ ያልበሰሉ መሪዎች ደግሞ ባለማስተዋል ቅጽበታዊ እርምጃ ይወስዱና ሌሎችን ለሥቃይ ይዳርጋሉ።

ሐሰተኛ አስተማሪዎች ሥልጣን ለመጨበጥ «በድጋፍ ደብዳቤ» ላይ ቢመኩም፤ ጳውሎስ ግን ከሰማይ የሆነ መለኮታዊ ተልዕኮ ነበረው። የእግዚአብሔር እጅ በሕይወቱ ላይ እንደ ነበረች እሙን በመሆኑ፤ ጳውሎስ የኖረው ሕይወትና የፈጸመው ተግባር ራሱ በቂ ማረጋገጫ ነበር። ጳውሎስ ቀጣዩን ዓረፍተ ነገር ለመጻፍ የሚያስችል ድፍረት ነበረው፡- «በሰውነቴ ላይ ያለው የግርፋት ምልክት የኢየሱስ አገልጋይ መሆኔን ስለሚያመለክት ከእንግዲህ ወዲህ ማንም አያስቸግረኝ» (ገላ. 6: 17 አዲስ ትርጉም)።

እኔና ባለቤቴ በእንግሊዝ አገር ባገለገልንበት ጊዜ፤ ሁልጊዜም ለንደንን ለመጎብኘት በሚያስችል መልኩ ፕሮግራሞችንን እናዘጋጅ ነበር። በተለይ በለንደን ውስጥ ከታወቁት ሁለት መደብሮች ማለትም ከሴልፍሪጅ እና ከሃሮድ ዕቃዎችን መግዛት ያስደስተን ነበር። ስማቸው የተጻፈበትን ታላቅ መደብር የገነቡት ኤች ጎርደን ሴልፍሪጅ፤ ድርጅቱን ለስኬታማነት ያበቁት መሪ እንጂ «አለቃ» ባለመሆናቸው መሆኑን አዘውትረው ይናገሩ ነበር። መሪው «እንሂድ!» ይላል። አለቃው ግን «ሂድ!» ይላል። አለቃው እንዴት እንደሚሠራ ያውቃል፤ ዳሩ ግን መሪው እንዴት እንደሚሠራ ያሳያል። አለቃ በጨፍሮቹ ላይ ፍርሃትን ያሳድራል፤ መሪው ግን በአክብሮትና በመልካም ፈቃድ ላይ የተመሠረተ የሥራ ፍላጎትን ያሳድራል። አለቃ ለተበላሸው ነገር ጥፋትን በሌሎች ላይ ያላከካል፤ እውነተኛ መሪ ግን የተበላሸውን ነገር ይጠግናል። አለቃ «እኔ» ሲል፤ መሪ ግን «እኛ» ይላል። የሚስተር ሴልፍሪጅ የአስተዳደር ፍልስፍና፤ ከሐዋርያው ጳውሎስ የመሪነት ፍልስፍና ጋር በትክክል ይስማማል።

መንፈሳዊ አገልግሎትን ስለ መለካት (2ኛ ቆሮ. 10: 12-18) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከማንኛውም እንቅስቃሴ በላይ «አገልግሎትን መለካት» በርካታ ችግሮችን እንዳስከተለ አስባለሁ። ቤተ ክርስቲያን ሥራ የእግዚአብሔር ከሆነና የእግዚአብሔርም ሥራ ተአምር ከሆነ፤ እንዴት አድርገን ተአምርን እንለካለን? ጌታችን ኢየሱስ በራእይ ምዕራፍ 2-3 ውስጥ የተጠቀሱትን አብያተ ክርስቲያናት ሲገመግም፤ እነርሱ ራሳቸውን ከለኩበት ሚዛን እጅግ ልዩ በሆነ መስፈርት ተጠቅሟል። ድሀ ነኝ ስትል የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን፤ ሀብታም ነሽ አላት በሀታምነቷ የምትመካውና ደግሞ ድሀ (2: 8-11፤ 3: 14-22)።

አንዳንድ ሰዎች አገልግሎትን በአገዛዊ ስሌቶች ብቻ ይለካሉ። የቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን አገዛዊ ዘገባዎችን መጠቀሟ እውነት ቢሆንም (የሐዋ. 2: 41፤ 4: 4)፤ በዚያን ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን ጋር መተባበር ይበልጥ አስቸጋሪ (አደገኛ) መሆኑም እውነት ነው (የሐዋ. 5: 13 ተመልከት)። ከጥቂት ዓመታት በፊት፤ ከአሜሪካ ታላላቅ የእምነት ክፍሎች አንዱ፤ «በ64 ዓ.ም. ከሚሊዮን የሚልቁ ነፍሳችን አባላታችን እንዳርጋለን። እያንዳንዱም አሥራቱን ይከፍላል» የሚል መፈክር ነበረው። ከዋንኛ ሰባኪዎቻቸውም አንዱ፤ «አሁንም የምናገኛቸው ሚሊዮን ሰዎች ከዚህ በፊት እንዳገኘናቸው ሚሊዮን ሰዎች ዓይነት ከሆኑ እግዚአብሔር ይርዳን!» የሚል አስተያየት ሲሰነዝር ሰማሁ። ብዛት ለጥራት ዋስትና አይሆንም።

1. የሐሰት መስፈሪያ (2ኛ ቆሮ. 10: 12)። ከውስጣዊ ለውጥ ይልቅ ውጫዊ እንቅስቃሴዎች የሚታዩበት ሃይማኖት ለመለካት እጅግ ስለሚቀል፥ የአይሁድ ሃይማኖት መሪዎች አገልግሎታቸውን በመለካቱ ረገድ ብርቱዎች ነበሩ። ሕግ አጥባቂው የሚያደርገውንና የማያደርገውን ሊለካ ይችላል፤ ዳሩ ግን በአማኝ ልብ ያለውን መንፈሳዊ እድገት ሊመለከተው የሚችለው ጌታ ብቻ ነው። አንዳንድ ጊዜ ከፍተኛ ዕድገት ያስገኙ አገልጋዮች ራሳቸውን እጅግ ከሚያንሱትም እንዳነሱ አድርገው ይቆጥራሉ።

እንደ እውነቱ ከሆነ፤ የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች፤ መመዘኛዎቹን አውጥቶ በዚያው አንጻር ነገሮችን የሚለካ «የእርስ በርስ መዋካሻ ማህበር» አባላት ነበሩ ለማለት ይቻላል። በመሆኑም የዚህ ቡድን አባላት የተሳካላቸው ተደርገው ሲቆጠሩ፤ ከዚያ ውጭ የሚገኙት ግን ተስፋ ቢሰጥ ተደርገው ይወሰዱ ነበር። ጳውሎስም ከዚህ ቡድን ውጭ ነበረና እንደ ውደቂ ተቆጠረ። የሚያሳዝነው ግን እነዚህ አጉል ተመፃፃቂዎች ራሳቸውን በኢየሱስ ክርስቶስ አይለኩም ነበር (ኤፌ. 4: 12-16 ተመልከት)። እንዲህም ቢያደርጉ ኖሮ፤ ስህተታቸው ጎልቶ በታያቸውም ነበር።

2. እውነተኛ መለኪያ (2ኛ ቆሮ. 10: 13-18)። ጳውሎስ አገልግሎታችንን በእግዚአብሔር ፈቃድ ለመለካት ስንሻ፤ ራሳችንን ልንጠይቅ የሚገባንን ሦስት ጥያቄዎች ያቀርባል።

እግዚአብሔር በሚፈልገኝ ስፍራ ነው ያለሁት? (ቁ. 13-14) እግዚአብሔር ጳውሎስ የሚሠራበትን «ዳርቻ ወሰን»፡- እርሱ የአሕዛብ ሐዋርያ ነበር (የሐዋ. 9: 15፤ 22: 21፤ ኤፌ. 3)። ከዚህ በፊት ሌላ ሐዋርያ ወዳላገለገለበት ስፍራ ተላከ።

ጳውሎስ በመከላከያው ጽሑፍ ውስጥ አነስተኛ በሆነ «የተቀደሰ ምዕት» ይጠቀማል። «እግዚአብሔር የወሰነልኝ ዳርቻ እናንተን የቆርንቶስ ሰዎች ጭምር ያካልላል» (2ኛ ቆሮ. 10: 13 ተመልከት)። ወደ ቆርንቶስ ወንጌልን ያዳረሱት የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች አልነበሩም። ዛሬ እንደሚታዩ መናፍቃን ሁሉ፤ እነርሱም ቤተ ክርስቲያን ከተመሠረተች በኋላ ብቅ ብቅ ያሉ ነበሩ (ሮሜ 15: 15-22 ተመልከት)።

አብያተ ክርስቲያናትና አገልጋዮች ከራሳቸው ጋር እንጂ፤ እርስ በርስ እየተወዳደሩ አይደሉም። እግዚአብሔር ለቻርልስ እስፐርጂን ወይም ለቢሊ ሳንዳይ በሰጣቸው ስጦታዎችና ዕድሎች አንፃር አይለካንም። የእኔን ሥራ የሚለካው ለእኔ ከወሰነው የሥራ ድርሻ አኳያ ነው። እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ ታማኝነትን ይሻል (1ኛ ቆሮ. 4: 2)።

የመጋቢያንን ጉባዔ ወይም የአንድን የእምነት ክፍል ስብሰባ ለመካፈል የሚያስፈራ አንድ ነገር አለ፤ ለዚህም ምክንያቱ በፕሮግራሙ ላይ የሚካፈሉት ሰዎች ከሁሉም የላቁ ውጤቶችን ያስመዘገቡ ታላላቅ ሰዎች በመሆናቸው ነው። ወጣት መጋቢያንና በዝቅተኛ የሥራ መደብ ላይ የሚያገለግሉ ሰዎች፤ በታማኝነት የሚያከናውኑት አገልግሎት የእነዚህን ታላላቅ ሰዎች ያህል ፍሬ የሚያፈራ ስለማይመስላቸው፤ በየዕለቱ በጥፋተኝነት ስሜት ተሸብበው ወደ ቤታቸው ይመለሳሉ። ከእነዚህ ተስፋ ከቆረጡት ሰዎች ጥቂቶቹ ፍሬያማ ለመሆን ሲሉ ባገኙት ዓይነት ፕሮግራምና ዘዴዎች ለመጠቀም ይሞክራሉ፤ ውጤቱ ግን የላቀ ጋዘኔታ ይሆናል። ከዚያም በመቀጠል አገልግሎቱን ለመልቀቅ ያስባሉ። ዳሩ ግን እግዚአብሔር አገልግሎታቸውን የሚለካው በያዙት የሥራ መደብ እንጂ፤ በሌላ የሥራ ክልል አንጻር እንዳልሆነ ቢረዱ፤ በሥራቸው ላይ ለመቆየትና በታማኝነት አገልግሎታቸውን ለመቀጠል መጽናናትን ያገኛሉ።

እግዚአብሔር በአገልግሎቱ ከብሯልን? (2ኛ ቆሮ. 10: 15-17)። ይህ ጥያቄ በሌሎች ሰዎች አገልግሎት የዳኑትን ሰዎች ሰርቀው ከወሰዱ በኋላ፤ የራሳቸው ደቀ መዛሙርት እንደ ሆኑ አድርገው ለሚመኩ የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች የሚቆጠቁጥ ነቀፋ ነው። ጳውሎስ በሌላው ሰው ሥራ አይመካም፤ ወደ ሌላው ሰው ግዛትም ክስ አይገባም። ምንም ዓይነት ሥራ ቢሠራ፤ በእርሱ አማካኝነት የሠራው እግዚአብሔር ነው - ከብሩንም ሊወስድ የሚገባው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

አንድ ጊዜ አንድ ሰው እንዴት ትልቅ የሰንበት ትምህርት ቤት መሥራት እንደሚቻል ሲያስተምር ሰዎቹ ነበር። በትምህርቱ ውስጥ የሚገኘው አሳብ ሁሉ ትክክል ሲሆን፤ በተለይ በዩናይትድ እስቴትስ ውስጥ በሚገኙ በአንዳንድ ታላላቅ አገልግሎቶች አማካይነት በጥሩ ሁኔታ ከሥራ ላይ ውሏል። አንድ የሚያሳዝን ነገር ግን ሰውየው ራሱ ትልቅ የሰንበት ትምህርት ቤት ከዚህ በፊት ሠርቶ አለማወቁ ነበር። ትምህርቱን ለማበልጸግ ሲል ብዙዎቹ ታላላቅ የአገልግሎት ማዕከሎችን ኅብኝቷል፤ መጋቢዎችንና የሥራ ባልደረቦቻቸውን አነጋግሯል፤ በአጭሩ ትምህርቱ ሁሉ የተገኘው ከዚያ ነበር ለማለት ይቻላል። ታዲያ የዚያን ዕለቱን ሰበካውን ከፈጸመ በኋላ፤ ሰዎች ጥያቄ ለመጠየቅና ፈርማውን ለመቀበል ከበውት ነበር። እኔም በዚያን ጊዜ እንደ አጋጣሚ በአሜሪካ እጅግ ውብና ታላቅ ቤተ ክርስቲያን ከሠራ አንድ መጋቢ አጠገብ ቆሜ ነበርና።

«እነዚህ ሰዎች ካንተ ጋር ቢነጋገሩ ይሻላቸው ነበር» አልሁት፤ «ምክንያቱም የሰንበት ትምህርት ቤት አሠርተህ ስላየኸው፤ ከእርሱ ይልቅ የተሻለ ዕውቀት አለህ ብዬ ስለምገምት ነው» ስል አከልሁበት።

መጋቢውም ፈገግ ብሎ፡ «ተወው፤ እባክህ ይደሰት!» አለና በመቀጠልም «ሁላችንም አንድን ሥራ እንሠራለን፤ ቁም-ነገሩ ግን የእግዚአብሔር መክበር ነው» በማለት አጫወተኝ።

ጳውሎስ «ከዚያ አልፎ ወደሚገኙ ስፍራዎች» እንዳይሄድ እንቅፋት የሆነው ብቸኛው ነገር የእነርሱ አለማመን እንደ ሆነ ሲናገር፤ አሁንም በሌላ መጠነኛ «የተቀደሰ ምፀት» እየተጠቀመ ነበር። ለመሪነቱ ቢገዙና ለቃሉ ቢታዘዙ ኖሮ፤ ሌሎችን ከደኅንነት የራቁ ነፍሳት ቀደም ሲል በወንጌል ለመድረስ ይችላል ነበር፤ ዳሩ ግን በርካታ ችግሮች ስለ ፈጠሩበት፤ የቤተ ክርስቲያኗን የውስጥ ችግሮች ለመቅረፍ ሲል፤ የሚሲዮናዊነት አገልግሎቱን ጊዜ ማባከን ነበረበት። «የማቀርባቸው በርካታ አኅዛዊ ቀመሮች (ነፍሳት) ነበሩኝ - ዳሩ ግን እናንተው አግዳችሁኛል» እያለ ነበር።

ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 1፡31 ላይ የጠቀሰውን ኤርምያስ 9፡24 በቁጥር 17 ላይ በድጋሚ ይጠቅሳል። የቆሮንቶስ ሰዎች፤ በተለይም አሁን የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ስላንተንሰራፉ፤ ሰዎችን ወደማክበር ያዘነብሉ ነበር። የቆሮንቶስ ሰዎች እነዚህ መምህራን ያደረጉዋቸውን ነገሮች የሚያስረዱ «ዘገባዎችን» ሲሰሙና የያዙዋቸውንም «የድጋፍ ደብዳቤዎች» ሲመለከቱ፤ ሙሉ

ለሙሉ ተማረኩ። ከዚህም የተነሣ፥ ጳውሎስም ሆነ አገልግሎቱ እንደ ተናቀ ነገር ይቆጠር ጀምሮ።

ይሁንና የፍጻሜው ፈተና ውጤት የሚገለጸው ለዓመታዊ ስብሰባዎች ዘገባዎች ተዘጋጅተው በሚቀርቡበት ጊዜ አይደለም። የፍጻሜው ፈተና ውጤት የሚታወቀው በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ነው - «በዚያን ጊዜም ለእያንዳንዱ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል» (1ኛ ቆሮ. 4፡5)። ሰዎች ከብሩን የሚወስዱ ከሆነ፥ እግዚአብሔር ክብርን ሊቀበል አይችልም። «እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜ ይህ ነው፤ ክብሬን ለሌላ፥ ምስጋናዬንም ለተቀረጹ ምስሎች አልሰጥም» (ኢሳ. 42፡8)።

እንዲህም ሲባል ስኬታማ ተግባር የሚያከናውኑ እጅግ የታወቁ አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ክብር እየወሰዱ ናቸው ማለት አይደለም። እያደግንና «ብዙ ፍሬ» እያፈራን ስንሄድ፥ አብን እናስከብራለን (ዮሐ. 15፡1-8)። ይሁንና ይህ ከመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ የሚመነጭ «ፍሬ» እንጂ፥ በሰዎች ግፊትና በተጋነኑ አካዛዊ ዘገባዎች ቀመር «ውጤት» እንዳለሆን መገንዘብ አለብን።

ጌታ ሥራዬን ሊያመሰግነው ይችላል? (2ኛ ቆሮ. 10፡18)። ራሳችንን የምናመሰግን ወይም ሌሎች ሰዎች የሚያመሰግኑን ልንሆን እንችላለን። የሚያሳዝነው ግን የእግዚአብሔር ምስጋና የማይገባን ሰዎች ልንሆን መቻላችን ነው። እግዚአብሔር የሥራችንን መልካምነት የሚያጸድቀው እንዴት ነው? በመፈተን ነው! በቁጥር 18 ላይ የተፈተነ የሚለው ቃል፥ «በመፈተን ማረጋገጥ» ማለት ነው። ወደ ፊት በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት የሚደረግ ፈተና አለ (1ኛ ቆሮ. 3 ከቁጥር 10 ጀምሮ)፤ ዳሩ ግን አሁንም የምንሠራው ሥራ ይፈተናል። እግዚአብሔር ሥራቸው እንዲፈተንና እውነተኛነቱም እንዲረጋገጥ ሲል፥ ችግሮች ወደ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት እንዲመጡ ይፈቅዳል።

ለብዙ ዓመታት ያህል እንዳጤንኩት፥ ክርስቲያናዊ አገልግሎቶች በመዋዕለ-ንዋይ እጦት፥ በሐሰት ትምህርት ጣልቃ-ገብነት፥ «ቤተ ክርስቲያንን ለመቆጣጠር» በሚፈልጉ ኩራተኛ መሪዎችና በአጓጉል የለውጥ ጥያቄ ሲፈተኑ ተመልክቻለሁ። ሥራቸው መንፈሳዊነት ከማጣቱ የተነሣ፥ ወድቀው ወደ መክሰም የተቃረቡ አብያተ ክርስቲያናትም ነበሩ። ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ደግሞ ከመከራዎቹ የተነሣ አድገው ተጠናክረዋል - በዚህም ሁሉ እግዚአብሔር ከብሯል።

በመሠረቱ የአገልግሎታችንን መረጃዎች ልንጠብቅና ዘገባዎችን ልንሰጥ ይገባል፤ ዳሩ ግን «በአኅዛዊ መረጃዎች ወጥመድ» ልንጠመድና አገልግሎት የሚለካው በአኅዞች ብቻ ነው ወደሚለው መደምደሚያ ልንደርስ አይገባም። እንደ እውነቱ እያንዳንዱን አብያተ ክርስቲያን የሚገጥመው ሁኔታ የተለያየ ሊሆን ስለሚችል፤ የአንዱን አገልግሎት በሌላው አገልግሎት መሠረት ለመገምገም አይቻልም። ቁም-ነገሩ፤ እግዚአብሔር በሚፈልገን ስፍራ መገኘታችንና እርሱ በሕይወታችን እንዲከብር፤ እናደርገው ዘንድ የሚፈልገውን ማድረጋችን ነው። መንስዔ የሆነን ምክንያት (ዓላማ) ልክ እንደምናስገኘው እድገት ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ ለሥራችን መለኪያ በመሆን ያገለግላል። እግዚአብሔርን ብቻ ለማስከበር የምንሻ ከሆነና እርሱም በልባችንና በሕይወታችን ውስጥ የሚካሄደውን ግምገማ ያለ ፍርሃት ከተቀበልን፤ የሰዎች ግምቶች ወይም ትችቶች ጭንቀት አያሳድሩብንም።

«የሚመካ ግን በጌታ ይመካ (ቁ. 17)።

አባት ከሁሉም በላይ ያውቃል

2ኛ ቆሮንቶስ 11

ለምሳሌ አንተ ክርስቲያናዊ አገልጋይ ብትሆን፤ በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ የሚገኙትን ምዕመናን በርግጥ የምትወዳቸው መሆኑን እንዴት አድርገህ ልታሳምናቸው ትችላለህ?

ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ በሚጽፍበት ጊዜ ያጋጠመው ከዚህ ተመሳሳይ የሆነ ችግር ነበር። በመካከላቸው የፈጸመውን ሥራ ቢያስታውሳቸው፤ «ጳውሎስ በትምክህት እየተናገረ ነው» የሚሉ ዓይነት ሰዎች ነበሩ። በቆሮንቶስ ስለ ነበረው አገልግሎት ምንም ባይናገር ደግሞ፤ የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎቹ፤ «ተመልከቱ፤ ጳውሎስ ምንም ነገር እንዳልሠራ ነግረናችሁ አልነበር?» ማለታቸው የማይቀር ነው።

ስለዚህ ጳውሎስ ምን አደረገ? በግሩም መግለጫ ማወዳደርያ እንዲጠቀም የእግዚአብሔር መንፈስ መራው፤ ይህም ወደ ቆሮንቶስ አማኞች ልብ ጠልቆ እንደሚገባ የማያጠራጥር ነበር። በዚህም መግለጫው ውስጥ ያደረገው ራሱን ለቤተሰቡ ከሚጠነቀቅ «መንፈሳዊ አባት» ጋር በማወዳደር ማቅረብ ነበር። ከዚህ በፊት፤ እንደ «አባት» በወንጌሉ አማካኝነት እንደ ወለዳቸውና አስፈላጊ መስሎ ከተሰማው ሊቀጣቸው እንደሚችል ለማስታወስ፤ ይህንኑ ምሳሌ ተጠቅሟል (1ኛ ቆሮ. 4: 14-21)። እነርሱ የተወደዱ መንፈሳዊ ልጆቹ ነበሩና የሚመኝላቸው ሁሉ ከሁሉም የተሻለውን ነገር እንዲያገኙ ነበር።

ጳውሎስ ለነርሱ ስለ ነበረው አባታዊ ፍቅር ሦስት መረጃዎችን ይሰጣል። በቤተ ክርስቲያን ላይ የነበረው ቅንዓት (2ኛ ቆሮ. 11: 1-6፤ 13-15) እውነተኛ ፍቅር ከቶውንም አይመቀኝም፤ ዳሩ ግን በሚወዳቸው ላይ የመቅናት መብት አለው። ባል በሚስቱ ይቀናል፤ እርስ በርስ የሚኖራቸውን ፍቅር ለማሻከር በሚፎክር በማንኛውም ተቀናቃኝ ላይ ደግሞ ጥላቻና ተቃውሞ የማቅረብ መብቱን ማንም የማይነፍገው ነው። አንድ እውነተኛ የአገር ፍቅር ያለው ዜጋ በነጻነቱ ላይ የመቅናትና ይህንኑም ለማስጠበቅ የመዋጋት ሙሉ መብት አለው። እንደዚሁም፤

ማንኛውም አባት (ወይም እናት) በልጆቹ ላይ ስለሚቀና፥ ከሚጎዳቸው ከማንኛውም ነገር ሊጠብቃቸው ያላቋረጠ ክትትል ያደርጋል።

በዚህ ስፍራ የቀረበው መግለጫ፥ ለጋብቻ የታጩት ልጁ-ገረድ ልጅ ያለቸውን አፍቃሪ አባት የሚያመለክት ነው። እርስዋን በንጽሕና መጠበቅና ለባሏ በኃዘን ሳይሆን በደስታ ማስረከቡ፥ መብቱና ሃላፊነቱ እንደ ሆነ ይሰማዋል። ጳውሎስ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ኢየሱስ ክርስቶስን ለማግባት እንደ ታጩት መሽራ አድርጎ ይመለከታል (ኤፌ. 5 ከቁጥር 22 ጀምሮ እና ሮሜ 7:4 ተመልከት)። ኢየሱስ ክርስቶስ ለመሽራዬቱ እስኪመጣ ድረስ ያ ጋብቻ አይፈጸምም (ራእይ 19: 1-9)። እስከዚያው ድረስ፥ ቤተ ክርስቲያን (ማለትም ክርስቲያኖች) ወዳጇን ለመገናኘት ራስዋን አዘጋጅታ በንጽሕና መጠበቅ አለባት።

እንግዲህ ይህን በመሰለው ግንኙነት ላይ አደገኛ ሁኔታ የሚፈጠረው፥ ልጁገረዲቷ ለእጮኛዋ ሳትታመን ስትቀር ነው። የታጩት ቤት ፍቅሯንና ታማኝነቷን ሁሉ ለአንድ ሰው ብቻ ትሰጣለች - ለእጮኛዋ። ከሌላ ሰው ጋር ስትዳራ ብትገኝ፥ ታማኝነቷን ባለመጠበቁ በደለኛ ትሆናለች። በ2ኛ ቆሮንቶስ 11: 3 ላይ ቅንነት ተብሎ የተተረጎመው ቃል፥ «ታማኝነት፥ ለአንድ ወገን ራስን መስጠት» የሚል ትርጉም ይሰጣል። የተከፋፈለ ልብ ወደ ተበላሽ ሕይወትና ወደ ረከሰ ግንኙነት ያመራል።

የፍቅርና የጋብቻ መግለጫ፥ እንዲሁም የታማኝነት አስፈላጊነት፥ ብዙ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሷል። ነቢዩ ኤርምያስ የእስራኤል ሕዝብ ለእግዚአብሔር የነበረውን ፍቅር እያጣ ሲሄድ ተመለከተና አስጠነቀቃቸው። «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ - የብላቴንነትሽን ምሕረት፥ የታጩሽበትንም ፍቅር፥ በምድረ በዳ ዘር ባልተዘራበት ምድር እንደ ተከተለኝ አስቤአለሁ» (ኤር. 2: 2)። የይሁዳ ሕዝብ «የጫጉላ ቤት ፍቅሩን» አጥቶ ጣዖታትን በማምለክ በደል ውስጥ ወደቀ። ኢየሱስም በኤፌሶን የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ሲያስጠነቅቅ፥ በተመሳሳይ መግለጫ ተጠቅሟል - «ዳሩ ግን የምነቅፍብህ ነገር አለኝ፤ የቀደመውን ፍቅርህን ትተሃልና» (ራእይ 2: 4)።

ጤናማውን ግንኙነት ከበስተጀርባ ሆኖ ያደፈረሰው ሰይጣን ሲሆን፥ በጥቅሱ ውስጥ በእባብ መልክ ተገልጾአል። ይህም የሚያመለክተው ወደ ዘፍጥረት ምዕራፍ 3 ነው። ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ ለቆሮንቶስ ሰዎች በሚጽፍበት ጊዜ፥ ስለ ከሳሹ ዲያብሎስ ብዙ

የሚለው ነገር እንደ ነበር መረዳቱ ጠቃሚ ነው። ሰይጣን አማኞችን ለማጥቃት በርካታ መሣሪያዎች እንደ ነበሩት በመግለጽ ያስጠነቅቃል። ጋጢአት የፈጸሙትን አማኞች ሕሊና ሊያከብድ (2ኛ ቆሮ. 2:10-11)፤ የማያምኑትን አእምሮ ሊያሳውር (4:4)፤ ወይም የአማኞችን አእምሮ ሊያሳስት (11:3)፤ ብሎም የእግዚአብሔርን አገልጋዮች ሰውነት ሊጎስም (12:7) ይችላል።

ሰይጣን ሐሰተኛ ስለሆነና ሐሰተኛን እንድንሰማ፤ እንድናሰላስልና ከዚያም እንድናምንባቸው ስለሚፈልግ፤ ያለ የሌለው ትኩረቱ ሁሉ የአእምሯችንን አስተሳሰብ በመለወጥ ላይ ነው። ስለዚህም ነው በዚህ ክፍል ውስጥ በተለይ በአእምሯችን ላይ ለሚደርሰው ፈተና ልዩ ክብደት የተሰጠው ሰይጣንም በሔዋን ላይ የፈጸመው ይህንኑ ነበር። በመጀመሪያ፤ የእግዚአብሔርን ቃል እንድትጠራጠር አደረገ («እግዚአብሔር እንዲህ ብሎአልን ...?»)፤ ከዚያም የእግዚአብሔርን ቃል ካደ («መሞትን አትሞቱም!»)፤ ቀጥሎም የራሱን ውሸት ምትክ አድርጎ አቀረበ («እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ ...») (ዘፍ. 3:1፤ 4-5)።

በመሠረቱ ሰይጣን አታላይ ነው። አማኞች ውሸትን ወዲያው እንደማይቀበሉ ስለሚያውቅ፤ «ወጥመዱን በሚማርክ ነገር ማበጀትና» የሚሰጠንን ነገር እንድንቀበል ማድረግ መቻል አለበት። ከሰይጣን መሠረታዊ ባሕርያት አንዱ አስመሳይነት ነው - እግዚአብሔር የሚያደርገውን ነገር ይቀዳና የእርሱ ስጦታ በማስመስል ከእግዚአብሔር እንደሚበልጥ አድርጎ ሊያሳምንን ይጣጣራል። ይህንን የሚያደርገው እንዴት ነው? እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ መስለው ሰይጣንን በሚያገለግሉ አስመሳይ ሰዎች በመጠቀም ነው።

ሰይጣን፤ ሌላ አዳኝና ሌላ መንፈስ የሚገኝበት አስመሳይ ወንጌል አለው (ገላ. 1:6-12)። የሚያሳዝነው የቆሮንቶስ ሰዎች የጸጋና የሕግ ድብልቅ የሆነውንና ከቶውንም እውነትነት የሌለበትን ይህንኑ «አዲስ ወንጌል» «መቀበላቸው» ነው። አንድ ወንጌል ብቻ ስላለ፤ ሊኖር የሚችለው አንድ አዳኝ ብቻ ነው (1ኛ ቆሮ. 15 ከቁጥር 1 ጀምሮ)። ስለዚህ አንተም በአዳኙ በምታምንበት ጊዜ በልብህ ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ ገብቶ ያድራል፤ ያለውም አንድ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

የዚህ የሐሰተኛ ወንጌል ሰባኪዎች (ዛሬም በእኛ መካከል የሚገኙ)፥ በ2ኛ ቆሮንቶስ 11:13-15 ውስጥ ተገልጿል። እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች መለኮታዊ ሥልጣን እንዳላቸው ይናገሩ ነበር፤ ይሁንና ሥልጣናቸው ውሸት ነበር። እውነተኛ የእግዚአብሔር አገልጋዮችንም አስመሳዮች ናቸው ብለው በማሳጣት ወነጀሉ። ጳውሎስንም የከሰሱት በተመሳሳይ ሁኔታ ነበር። ራሳቸውንም ከጳውሎስ እጅግ ልቀው እንደሚገኙ «የመጠቁ-ሐዋርያት» አድርገው ያቀርቡ ነበር። በተራቀቀው የአነጋገር ችሎታቸው፥ አላዋቂ አማኞችን ሳቡዋቸው፤ ጳውሎስንም የመናገር ስጦታ የለውም በማለት ያሳጡት ጀመር (ቁ. 6፤ 10:10)። በመሆኑም በእምነታቸው ወላዋይ የሆኑት አማኞች በታማኝ ሰባኪዎችና አስተማሪዎች በተሰጧቸው የወንጌሉ መሠረታዊ እውነቶች ጸንቶ በመቆም ፈንታ፥ በሰይጣን አገልጋዮች «ማራኪ ንግግር» መደለላቸው ምን ያህል የሚያሳዝን ነገር ነበር!

ጳውሎስ፡ «እነርሱ ከቶውንም የመጠቁ-ሐዋርያት አይደሉም» በማለት ሕዝቡን ያስጠነቅቃል። «እነርሱ የውሸት ሐዋርያት ናቸው!» አነሳሽ ምክንያታቸውም እግዚአብሔርን ማስከበር ሳይሆን፥ ያመኑትን ሰዎች በማጥመድ የግል ጥቅም ማግኘት ነው። ዘዴዎቻቸው የማታለያ ብልሃቶች ናቸው (2:17፤ 4:2)። በዚህ ስፍራ ላይ የተመለከተው ዋነኛ አሳብ ዓሣን ለማጥመድ በወረንጦው ላይ የሚንጠለጠለው መታለያ ምግብ ነው። ለቤተ ክርስቲያን ምዕመናን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከተገለጸው «የበለጠ» ክርስቲያናዊ ሕይወት እንዳለ በማስመሰል ያቀርባሉ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት የሌለው የሕግና የጸጋ ድብልቅ ሕይወት ይሰብካሉ።

እነዚህ አገልጋዮች የሚሠሩት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሳይሆን በሰይጣን ኃይል ነው። ጳውሎስ ሥራቸውን በማስመልከት፥ ለሦስት ጊዜ ያህል መለወጥ በሚለው ቃል ተጠቅሟል (11:13፥ 14፥ 15 ተመልከት)። የዚህ ቃል የግሪኩ ትርጉም «ማንነትን ላለማስነቃት በአልባሳት መጀበን፥ ጭምብል ማጥለቅ» የሚል ነው። ከውጭ ለውጥ ይታያል፤ ዳሩ ግን ከውስጥ የተለወጠ ነገር የለም። እንደ ሰይጣን ሁሉ፥ የሰይጣን ሠራተኞችም እውነተኛ ባሕርያቸውን ይዘው አይቀርቡም፤ ሁልጊዜም እነርሱነታቸውን የሚሸሽግ አልባሳት ደርበውና በመጋረጃ ውስጥ ተጠልለው ይመጣሉ።

ይህን መጽሐፍ በምጽፍበት ወቅት፡ በርካታ «የሰይጣን አስመሳይ አገልጋዮች» ወደ ቤቴ መጥተው ነበር። ከነዚህ ሰዎች መካከል፡ አንዲት ውብ ወጣት ሴት፡ ለዓለም ሰላም እንደምትሠራ ልትነግረኝ ሞክራ ነበር። ዳሩ ግን ማንነቷን ስነግራት፡ የኑፋቄ ቡድን አባልነቷን አመነች። ሁለት አለባበሳቸውን ያሳመሩ ወጣት ወንዶች፡ «እኛ በዚህ ስፍራ የተገኘው ኢየሱስ ክርስቶስን በመወከል ነው» በማለት ራሳቸውን አስተዋወቁኝ። እኔም የትኛውን ቡድን እንደሚወክሉ የማውቅ መሆኔን ወዲያውኑ ነገርኋቸውና በሩን ዘጋሁ። «ደህና ሁኑ» እንኳ አላልኳቸውም። ይህን በማድረጌ ቸርነት የጎደለብኝ የሚመስላችሁ ከሆነ፡ 2ኛ ዮሐንስ 5-11ን አንብቡና እንደ ትእዛዙ ፈጽሙ።

ጳውሎስ ከሐሰተኛ አስተማሪዎች ጥቃት በመጠበቅ ለቤተ ክርስቲያን የነበረውን ፍቅር አረጋግጧል፤ ይሁንና የቤተ ክርስቲያን ምዕመናን ለአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች ተታልለው በመቀበል ወደ ቤተ ክርስቲያናቸው እንዲገቡ በር ከፈቁላቸው። የቆሮንቶስ ሰዎች «የመጀመሪያ ፍቅራቸውን ስለ ተዉ»፡ ለኢየሱስ ክርስቶስ ከሙሉ ልብ የመነጩ አምልኮ እያቀረቡ አልነበረም። ፊታቸውን የመለሱት ከጳውሎስ ብቻ ሳይሆን ከክርስቶስም ጭምር ነበር፤ ይህ ደግሞ እጅግ የከበደ ጥፋት ነበር።

ለቤተ ክርስቲያን የሰጠው የልግስና ስጦታ (2ኛ ቆሮ. 11:7-12) አፍታሪ አባት ለቤተሰቡ የሚያስፈልጉትን ነገሮች ያሟላል፤ ጳውሎስም በቆሮንቶስ የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ለማገልገል መሥዋዕትነት ከፍጧል። ጳውሎስ እዚያ በነበረ ጊዜ፡ በእጆቹ ድንኳን የመሥራቱን ተግባር ከማከናወኑም በላይ (ዮሐዋ. 18:1-3)፡ የቆሮንቶስ ሰዎች የዚህን ታላቅ የእግዚአብሔር ሐዋርያዊ አገልግሎት ለማግኘት ምንም ዋጋ አልከፈሉም ነበር ማለት ነው።

የቆሮንቶስ ሰዎች ጳውሎስ የከፈለላቸውን መሥዋዕት አደነቁት ይሆን? የለም - አብዛኛዎቹ አላደነቁትም። እንዲያውም የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች ጳውሎስ ለገንዘብ የነበረውን አመለካከት ትክክለኛ ሐዋርያ አይደለም ለሚለው ክሳቸው «ማረጋገጫ» አድርገው ተጠቅመውበታል። እውነተኛ ሐዋርያ ቢሆን ኖሮ፡ ለመተዳደሪያው የገንዘብ አስተዋጽኦ በጠየቀና በተቀበለ ነበር ብለው ደመደሙ።

ጳውሎስ ግን ይህን በተመለከተ የነበረውን እምነት አብራርቷል (1ኛ ቆሮ. 9)። ከሞት የተነሣውን ክርስቶስን ስለ ተመለከተና በእርሱም ስለ ተላከ፡ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን ገልጾአል። ዛሬ ታማኝ

የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደሚያደርጉት፤ ጳውሎስ የመዋዕለ-ንዋይ ድጋፍ የመጠየቅ መብት ነበረው፤ ይሁንና ማንም ሰው ወንጌሉን የገንዘብ ማግኛ ምንጭ አድርጎ እንደሚጠቀምበት በመቁጠር እንዳይነቅፈው፤ በመብቱ ሊገለገልበት አልፈለገም። እርሱም ለወንጌል ትምህርት ደኅንነትና ብሉም ከደኅንነት ርቀው የጠፉ ኃጢአተኞች በ«ሃይማኖታዊው ንግድ» የመሳተፍ ዝንባሌ እንዳያደናቅፋቸው ከመስጋቱ የተነሣ «የመዋዕለ-ንዋይ መብቱን» ለመተው መረጠ።

በሌላ በኩል ግን የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች «ወንጌሉን» ለግል ጥቅማቸው እየተዘዋወሩ «ይሸቅሉበት» ነበር። ጳውሎስ በነጻ (2ኛ ቆሮ. 11:7፤ ያለ ምንም ክፍያ) ወንጌሉን ሰብኮላቸዋል፤ ዳሩ ግን የሐሰት አስተማሪዎች ሐሰተኛ ወንጌል እያስተማሩ ቤተ ክርስቲያኒቱን ይዘርፋሉታል (ቁ. 20)። ጳውሎስ በቁጥር 8 ላይ መጠነኛ ውስጠ ወይራ ቅኔ ይቀኛል - «አዎን፤ (ዘራፊ) ነኝ። ሆኖም እናንተን (እንዳልዘርፍ) ስል ሌሎች አብያተ ክርስቲያናትን (ዘረፍሁ) ብሏል። አሁን ግን የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች በእርግጥ እየዘረፉዋቸው ነበር።

አፍቃሪ አባት ሸክሞችን በልጆቹ ላይ አይጭንም። ይልቁንም፤ ልጆቹ የሚያስፈልጋቸውን ነገር እንዲሟላላቸው መሥዋዕትነትን ይከፍላል። ለልጆች በ«ዋጋዎች» እና «እሴቶች» መካከል የሚገኘውን ልዩነት ማስተማር አስቸጋሪ ነው። ለልጆች የወላጆቻቸው ወደ ሥራ መሄድና ለቤተሰቡ መሠረታዊ ፍላጎት ማሟያ ገንዘብ ማግኘት ምን ማለት እንደሆነ ለመረዳት የሚከብዳቸው ይመስላል። ከወንድሜ ልጆች አንድኛው በጣም ትንሽ ሳለ፤ ወላጆቹ ለቤታቸው አንድ ትልቅ መገልገያ ዕቃ መግዛት እንዳለባቸው ሲወያዩ ቢሰማም፤ ዳሩ ግን በቀጥታ በመሄድ የማይገዙበትን ምክንያት አልተረዳም ነበር። በመሆኑም፤ ወደ አባቱ የቼክ ደብተር እያመለከተ፤ «ለምን የምትፈልገውን ገንዘብ ያህል በአንድኛው ወረቀት ላይ ዝም ብለህ አትጽፍም?» በማለት ጠየቀ። በእነዚያ የደብተሩ «ወረቀቶች» ላይ የሚጻፈውን የገንዘብ ጥያቄ ተአማኒ ለማድረግ በቅድሚያ በባንክ ቤት ውስጥ ገንዘብ መቀመጥ እንደ ነበረበት አልተረዳም ነበር።

ጳውሎስ የገንዘብን ጉዳይ ያነሣው፤ የአይሁድን ሃይማኖት አስፋፊዎች ትምክህት ለማቀዝቀዝ የሚቻለውን ሁሉ ጥረት ለማድረግ እንጂ፤ ራሱን ለማሞክሸት ሲል አልነበረም። ጳውሎስ አንድም ሰው እንኳ በስግብግብነት ወይም በራስ-ወዳድነት እንደማይከሰው ያውቅ ነበር (ጳውሎስ ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን የሰጠውን ምስክርነት ከሐዋርያት

ሥራ 20:33-35 ተመልከት)። እጆቹ ንጹሐን ነበሩ። ጠላቶቹ የሚከሰቡትን ማንኛውንም መዘዝ ለማስወገድ ብርቱ ጥንቃቄ ያደርግ ነበር።

በ2ኛ ቆሮንቶስ 11:9 ላይ መክበድ የሚለው ቃል በተለየ መንገድ መታየት የሚገባው ነው (12:13-14ንም ተመልከት)። በግሪኩ፦ «መደንዘዝ» ማለት ነው። ቃሉም የተወሰደው ከውስጡ ከሚያስተላልፈው የኮረንቲካ ኃይል ሳቢያ የሚበላቸውን ነገሮች አስቀድሞ ከሚያደነዘዘው «ኢል» ከሚባለው ዓሳ ምሳሌ ነው። ዓሳው ላጠመደው እንስሳ በኤሌክትሪክ ኃይል የደነዘዘው የአካል ክፍል ከባድ ሸክም ይሆንበታል። ጳውሎስ አማኞችን በማስደነቅ፣ በማጥቃት፣ ወይም በመዘረፍ ለመያዝ ምንም ዓይነት የማታለያ ብልሃቶችን አልተጠቀመም ነበር። በወንጌል ሰበካውም ሆነ በገንዘብ አያያዙ ግልጽና ታማኝ ነበር።

በራሴ የአገልግሎት ጉዞዎች ወቅት በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ እጅግ የሚያሳዝኑ ሁኔታዎች አጋጥመውኛል። ቤተ ክርስቲያኒቱ አድጋ ለማየት በመሥዋዕትነት ለሚሠሩ ታማኝ መጋቢዎች ማህበረ-ምዕመናን ምንም ምስጋና ሲያቀርቡ አላየሁም። ከእነዚህ አገልጋዮች አንዳንዶቹ ጥቂት ደመወዝ እየተከፈላቸው ብዙ ሥራ የሚሠሩ ቢሆኑም፣ ዳሩ ግን አብያተ ክርስቲያናት ምንም ፍቅር የሚያሳዩዋቸው አይመስሉም። የእነርሱ ተተኪዎቻቸው ግን እንደ ነገሥታት ይታዩ ነበር። እዚህ ላይ የምንጽናናበት ነገር ቢኖር በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ሁሉም ትክክለኛ ፍትሕና ዋጋ ማግኘቱ ነው።

በአንድ ወቅት ለአደን ወደ አፍሪካ መጥተው የነበሩት ፕሬዚዳንት ሩዝቬልት በመርከብ ወደ አሜሪካ በሚመለሱበት ጊዜ ስላጋጠሟቸው ሁለት ሐቀኛ ባልና ሚስት ሚሲዮናዊያን ታሪክ፣ ዶክተር ክሪስቴል ያጫወቱኝን አስታውሳለሁ። በርካታ ዜና ዘጋቢዎችና ፎቶግራፍ አንሺዎች በአደን ላይ የከረሙትን ለማግኘትና ቃሉምልልስ ለማድረግ በወደቡ ላይ ይጠባበቁ እንጂ፣ እነኞን ክርስቶስን በአፍሪካ በማገልገል ዘመናቸውን አሳልፈው ለተመለሱት ጀግና ሚሲዮናውያን ግን አቀባበል የሚያደርግላቸው አንድም ሰው አልተገኘም ነበር።

በዚያኑ ምሽት ባልና ሚስቱ በተከራዩበት መለስተኛ ሆቴል መገኛታ ክፍላቸው ውስጥ ሆነው በኒው-ዮርክ ከተማ ወደብ ሲደርሱ ስለ ነበረው ሁኔታ በቴሌቭዥን ተመለከቱ። ባልዮዎም ባየው ነገር ኃዘን ተሰምቶት፦ «ትክክል አይደለም» አለ ለባለቤቱ፤ አክሉም፦ «ሚስተር ሩዝቬልት የተመለሱት ከአደን ጉዞ ነበር፤ እናም አገሩ በሙሉ እርሳቸውን

ለማግኘት ወጣ። እኛም ከብዙ ዓመታት የአገልግሎት ጊዜ በኋላ ወደ ቤት ተመለስን፤ ሰላም ሊለን የቀረበ ሰው ግን አልነበረም» አላት።

ባለቤቱ ግን ለዚህ ቅሬታው ትክክለኛ መልስ ነበራት፡ - «ፍቅሬ፥ እኛ ገና ወደ ቤታችን አልደረስንም» አለችው።

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የነበረውን ፍቅር ለማረጋገጥ ሁለት መረጃዎችን አቅርቧል፡ - ለቤተ ክርስቲያን የነበረው ቅንዓት - እነርሱን «ከመንፈሳዊ አለመታመን» መጠበቅና ለቤተ ክርስቲያን የነበረው ልግስና - ከእነርሱ የገንዘብ ድጋፍ አለመቀበል። ሦስተኛ መረጃም አቅርቦላቸዋል።

ለቤተ ክርስቲያን የነበረው ሥጋት (2ኛ ቆሮ. 11፡16-33)

የዚህ ረዥም ክፍል ቁልፍ አሳብ ቁጥር 28 ሲሆን፤ አሳቡን እንደሚከተለው ለመግለጽ ይቻላል፡ - «አዎን፤ በብዙ መከራዎች ውስጥ አልፌአለሁ፤ ይሁንና ከሁሉም የሚበልጠው መከራ፤ ከሁሉም የሚከብደው ሸክም፤ ለአብያተ ክርስቲያናት ያለኝ አሳብ ነው!» አሳብ ተብሎ የተተረጎመው ቃል፤ «ውጥረት፤ ጭንቀት፤ ሥጋት» ማለት ነው። ሌሎች መከራዎች ውጫዊና ወቅታዊ ሲሆኑ፤ ዳሩ ግን የአብያተ ክርስቲያናት ሸክም ውስጣዊና ዘላቂነት ያለው ነበር።

ሄንሪ ዎርድ ቢቸር፤ «ራሳችን ወላጆች እስክንሆን ድረስ የወላጆችን ፍቅር በፍጹም አንረዳም» ብለው ነበር፤ ትክክል ናቸው። ታላቁ ልጆችን ሕፃን በነበረ ጊዜ፤ አንድ አሻንጉሊት ከኤሌክትሪክ ሶኬት ውስጥ አስገባለሁ ሲል ኮረንቲ ይዞ እንዳስደነገጠው አስታውሳለሁ። እርሱም በተራው ልጅ ወለደና፤ ይህን ልጁን አንድ ቀን ከሶኬት ጋር ሲጫወት ያየዋል፤ እናም ገና ዓመት ባልሞላው በዚያ ሕፃን ላይ በመጮህ ያስደነገጠዋል። ወዲያውኑም ወደ እኔ ስልክ በመደወል፤ «ሕፃን ሳለሁ አንተና እማማ ስለ እኔ እንዴት ትጩነቁ እንደ ነበረ የተረዳሁት አሁን ነው» በማለት አጫወተኝ። «ወላጅ መሆን የራሱ የሆነ ደስታና ፍርሃት አለው አለ።»

ጳውሎስ ያለፈባቸውን የተለያዩ የመከራ ዓይነቶች ከመዘርዘሩ በፊት፤ በዚህ ዓይነት ለምን «እንደሚመክ» ለመግለጽ ጥንቃቄ አድርጓል። ጳውሎስ ስለ ክርስቶስ ለመመካትና ስለ መከራዎቹ ለመናገር ምንም ችግር አልነበረውም፤ ዳሩ ግን ሁልጊዜም የእግዚአብሔር ባሪያ እንደ መሆኑ ስለሚጋፈጣቸው ከባባድ መከራዎች ለመናገር ያመነታ ነበር። ጳውሎስና መጥምቁ ዮሐንስ፤ «እርሱ [ክርስቶስ] ሊልቅ፤ እኔ ግን

ላንስ ያስፈልጋል» በሚለው አሳብ ይስማማሉ (ዮሐ. 3:30)። «የሚመካ ግን በጌታ ይመካ» (2ኛ ቆሮ. 10:17)።

ጳውሎስ ስለ ራሱ እንዲጽፍ በእነዚህ ባለፈባቸው የመከራ ልምምዶች እንዲመካ (እንዲኮራ) ያስገደደ፤ ጥሬና መንፈሳዊነት የጎደለውና የቆሮንቶስ ሰዎች አመለካከት ነበር። በመሆኑም ይህንን ክፍል (11:1) የጀመረው ስለ መመካቱ በቅድሚያ ይቅርታ በመጠየቅ ሆኖ በቁጥር 16 ላይም ይህንኑ ዓረፍተ-ነገር ይደግማል። በቁጥር 17 ላይ፤ ጳውሎስ የቃላቱን የመንፈስ ቅዱስ ምሪት አይክድም፤ ዳሩ ግን በመመካቱ፤ ከጌታ ባሕርይ ጋር የማይዛመድ ነገር ላለማድረግ ይገልጻል (10:1 ተመልከት)። ይሁንና ለቆሮንቶስ ሰዎች የነበረውን ፍቅር ለመግለጽና በዚህም ዓይነት ወደ ጥፋት ከሚመሩዋቸው ሐሰተኞች ለመጠበቅ ይህንኑ ተግባር መፈጸም ነበረበት።

ቀድሞ ነገር፤ የሐሰት አስተማሪዎቹ ለመመካት አላፈሩም ነበር፤ የቆሮንቶስ ሰዎችም መመካታቸውን ለመቀበል ፍርሃት አላደረባቸውም ነበር። ጳውሎስ፤ «በኅብረታችሁ ውስጥ ዋና ነገር መመካት ስለ ሆነ፤ እኔም እመካለሁ» የሚል ይመስላል። ጳውሎስ የምሳሌ 26:5ን መመሪያ በአእምሮው የያዘ ይመስላል፡- «ለራሱ ጠቢብ የሆነ እንዳይመስለው፤ ለሰነፍ እንደ ስንፍናው መልስለት።»

በተጨማሪም፤ ጳውሎስ የተመካው ቤተ ክርስቲያንን ለመርዳት ሲሆን፤ የሐሰት መምህራን ግን ከቤተ ክርስቲያን ሊያገኙ የሚችሉትን ጥቅም አስተማማኝ ለማድረግና «ራሳቸውን ለመርዳት» ይመኩ ነበር። የጳውሎስ ዓላማ ንጹሕ ሲሆን፤ የእነርሱ ግን በራስ-ወዳድነት የተበከለና የረከሰ ነበር። ቁጥር 20 የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች ቤተ ክርስቲያንን የበዘበዙባቸውን የተለያዩ መንገዶች ይዘረዝራል።

ባሪያዎች አደረጉአቸው፡- ከጸጋው ወንጌል ጋር የሚቃረን የሕግ ትምህርት ያስተምሩ ነበር።

በሉአቸው፡- በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊያገኙ የሚችሉትን ነገር ሁሉ «በማጋበስ በልተዋል»። መዋዕለ ንዋይ የማግኘት መብታቸውን በመጠቀም በዘበዙአቸው።

ቀሙአቸው፡- «ቀሙዋቸው፤» አሞኙአቸው። ምስሉ የሚያመለክተው በወጥመድ የተያዘችውን ወፍ ወይም በማጥመጃ የተጠመደውን የዓሣ ሁኔታ ነው። «በወጥመዳቸው ላይ የሚጥም ነገር አኑረው አጠመዱአችሁ!»

ተፈጥሮአዊ ችግሮች (ቁ. 25-27)። በዚያን ጊዜ ማንኛውም ተጓዥ ለማለት ይቻላል፤ ከእነዚህ ችግሮች አንዳንዶቹ ሊያጋጥሙት ይችሉ ነበር፤ ጳውሎስ የተጋፈጣቸውን ዓይነት ችግሮች ግን የጌታን ሥራ ለማደናቀፍ ጠላት የተጠቀመባቸው ናቸው ከማለት በስተቀር ሌላ የምንሰጠው አጥጋቢ ምክንያት አናገኝም። የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 27 ከሦስት የመርከብ ሰብራት አደጋዎች አንዱን ይዘግባል። ስለ ተቀሩት ሁለቱ ግን የምናውቀው ነገር የለም። ጳውሎስ በዚህ ጉዞ ምን ያህል የግል ንብረቶቹን እንዳጣ ማሰባችን የማይቀር ነው።

ጳውሎስ ባለማቋረጥ ይጓዝ ስለ ነበር፤ ለጉዞ አደጋዎች የተጋለጠ ሰው ነበር። የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች ስላም ወደሰፈረባቸው ስፍራዎች ይሄድ ነበር። ዳሩ ግን ጳውሎስ ተራ ተጓዥ ሳይሆን፤ ተለይቶ የታወቀ ሰው ነበር። ከአይሁድም ሆነ ከኦሪጎብ ጠላቶች ነበሩት፤ አንዳንዶችም ሞቱን ይመኙ ነበር።

ሁለተኛ ቆሮንቶስ 11፡27 የዚህን አስቸጋሪ ጉዞ ውጤቶች ይገልጻል። እኔ እንኳን ከቦታ ወደ ቦታ እየተዘዋወርሁ በማከናወኑ ውስን አገልግሎቴ፤ አመቺ በሆኑ መኪኖችና አውሮፓላኖች እንዳለሁ፤ ይሁን እንጂ ከቦታ ቦታ መጓዝ ምን ያህል እንደሚያዝልኝና እንደሚያሰለቸኝ መናዘዝ ይኖርብኛል። ታዲያ ለጳውሎስ የቱን ያህል ከዚህ የበለጠ አሰልጅና አስቸጋሪ ሆኖበት ይሆን! በድካምና በሕመም የተጎሳቆለና የተሰቃየ መሆኑ የሚያስደንቅ አይሆንም። ብዙውን ጊዜ ምግብ፤ መጠጥና እንቅልፍ ያጣ ነበር፤ እንዲሁም አንዳንድ ጊዜ ለሰውነቱ በቂ ሙቀት የሚለግስ ልብስ እንኳ አያገኝም ነበር።

ምንም እንኳ እነዚህን የመሳሰሉ ችግሮች ማንኛውም ሌላ ተጓዥ ሊገጥሙት ቢችሉም፤ ጳውሎስ ግን ለክርስቶስና ለቤተ ክርስቲያን ከነበረው ፍቅር የተነሣ ይህን ሁሉ ችግር ያለ አንዳች ማማረር በጽናት ተቋቋመ። ከሁሉም የሚልቀው ሸክመ፤ በዙርያው ከሚመለከተው ነገር የተፈጠረ ሳይሆን፤ ከውስጡ የሚመነጨው ስሜት ነበር - የእነዚያ ሁሉ አብያተ ክርስቲያናት ደኅንነት ነበር ቁንቀቱ! ግን ለምን ይህን ያህል ተጨነቀ? ምክንያቱም ራሱን ከአማኞች ጋር በይፋ አንድ በማድረጉ ነው (ቁ. 29)። በመንፈሳዊ «ልጆቹ» ላይ የሚደርሰው ነገር ሁሉ ልቡን ይነካው ስለ ነበር፤ ጥሉአቸው ሊሔድ አልቻለም ነበር።

ጳውሎስ ይህን በችግር የመፈተን ትረካውን ወደ ላቀ ደረጃ የሚያደርሰው፤ እርሱን የመሰለ ታላቅ ሐዋርያ፤ በቅርጫት ውስጥ ተጨምሮ በቅጥር ላይ በማለፍ፤ ከደማስቆ ከተማ የወጣበትን የውርደት

ልምምድ በመግለጽ ነው (ቁ. 32-33)። ከአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች መካከል እንዲህ ዓይነቱን ታሪክ ለመናገር የሚደፍር ይኖር ይሆን? በፍጹም አይኖርም! ጳውሎስ ስለ መከራዎቹ በሚተርክበት ጊዜ እንኳ፡ ክብሩን የሚቀበለው ክርስቶስ እንጂ ራሱ እንዳይሆን ይጠነቀቅ ነበር።

እነዚህን ቁጥሮች በምናነብበት ጊዜ፡ የሐዋርያውን ብርታትና መሰጠት ሳናደንቅ አናልፍም። እያንዳንዱ መከራ በሕይወቱ ውስጥ ምልክት እየጣለ ቢያልፍም፡ እርሱ ግን ጌታን እያገለገለ ወደ ፊት ይራመድ ነበር። «ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቆጥራለሁ» (የሐዋ. 20:24)።

ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን የነበረውን ፍቅር በርግጥ አረጋግጧል፤ አሁን ቤተ ክርስቲያን ለጳውሎስ የነበራትን ፍቅር ማረጋገጥ ነበረባት።

ዛሬ በወንጌሉ በረከቶች እንደሰት ዘንድ፡ ሌሎች አስቀድመው የከፈሉዋቸውን መሥዋዕቶች እንደ ዋዛ-ፈዛዛ እንዳንመለከት እግዚአብሔር ይርዳን።

ሰባኪው በገነት

2ኛ ቆሮንቶስ 12: 1-10

ይህ ክፍል ጳውሎስ ስለ ሐዋርያነቱ ለመከላከልና ለቆሮንቶስ አግኖች የነበረውን ፍቅር ለማረጋገጥ የሚያቀርበውን አሳብ በከፍተኛ ደረጃ የሚገልጽበት ነው። ጳውሎስ ስለ እነዚህ የግል ልምምዶች ለመጻፍ ባይፈልግም፤ ዳሩ ግን ችግሩን ለመቅረፍ ሌላ መንገድ አልነበረውም። እንዲያውም ራሱን ከፍ ከፍ ላለማድረግ፤ ጳውሎስ ልምምዱን የገለጸው በአንደኛ መደብ ሳይሆን በሦስተኛ መደብ ነበር። ለአንባብያኑ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኛቸውን ሦስት ልምምዶች አካፍሏል።

ክብር - እግዚአብሔር አከበረው (2ኛ ቆሮ. 12: 1-6)

የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች ክብር ለማግኘት ይጣደፉ ነበርና «በድጋፍ ደብዳቤያቸው» ይመኩ ነበር (3 ክቋጥር 1 ጀምሮ)። ጳውሎስ ግን ክብርን ከሰው አልፈለገም ነበር፤ እርባና ያለው ክብር ከእግዚአብሔር ብቻ በመሆኑ፤ እርሱም በዚህ መንገድ ብቻ ለመከበር ፈለገ።

በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር ራእዮችንና መገለጦችን በመስጠት አከበረው። ጳውሎስ ደገንነትን አግኝቶ በተለወጠበት ዕለት፤ የከበረውን ክርስቶስን ተመልክቷል (የሐዋ. 9: 3፤ 22: 6)፤ ሐናንያ ሊያገለግለው ሲመጣም በራእይ አይቷል (9: 12)፤ እንደዚሁም ለአሕዛብ እንዲያገለግል በተጠራ ጊዜም ከእግዚአብሔር ዘንድ ራእይ አይቷል (22: 17)።

በአገልግሎቱ ጊዜ፤ ለምሪትና ለብርታት እንዲሆነው፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ራእዮችን ይቀበል ነበር። ወደ መቄዶንያ የተጠራው በራእይ ነበር (16: 9)። የቆሮንቶስ አገልግሎቱ እንደ አቀበት አስቸጋሪ በሆነበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ጳውሎስን በራእይ አበረታታው (18: 9-10)። በኢየሩሳሌም ከታሰረ በኋላም፤ እግዚአብሔር ጳውሎስን በራእይ አጽናንቶታል (23: 11)። በማዕበሉ መሀል አንድ መልአክ ብቅ ብሎ እርሱና ሌሎችም መንገደኞች እንደሚድኑ አረጋገጠለት (27: 23)።

ከጥሪውና ከአገልግሎቱ ጋር ከተያያዙ ከእነዚህ ልዩ ራእዮች ጋር፥ መለኮታዊ እውነትን የሚገልጹ መንፈሳዊ መገለጦችም ተሰጥተውት ነበር (ኤፌ. 3፡1-6 ተመልከት)። እግዚአብሔር ለአሁኑ ዘመን ትውልድ ያለውን ዕቅድ የሚያስተውልበትን ጥልቅ መረዳት ሰጠው። በመሆኑም ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ምሥጢራት ተረድቶ ነበር።

እንዲሁም እግዚአብሔር ጳውሎስን ወደ መንግሥተ ሰማይ በመውሰድና መልሶም ወደ ምድር በመላክ አከበረው። ይህም አስደናቂ ልምምድ የተፈጸመው የቅሮንቶስ ደብዳቤውን ከመጻፉ ከ14 ዓመታት በፊት ማለትም በ43 ዓ.ም. አካባቢ ነበር። ይህም ጳውሎስ ወደ ጦርሴስ በሄደበት (የሐዋ. 9፡30) እና በርናባስን ባገኘበት (11፡25-26) ጊዜ መካከል የተፈጸመ ይሆናል። ስለዚህ ክስተት የተሰጠ ዝርዝር ነገር የለም፤ በዚህ ጉዳይ ላይ ጊዜን ሰውቶ መመራመሩም የሚፈይድ አይደለም።

የአይሁድ የሃይማኖት ምሁራን (ራቢዎች) ስለ ራሳቸው ሲናገሩ፥ በሦስተኛ መደብ የመናገር ልማድ ነበራቸውና ጳውሎስም በቅሮንቶስ ውስጥ ለሚገኙ ወዳጆቹ (እና ጠላቶቹ) ስለ ራሱ ልምምድ ለመግለጽ ያንኑ ልማድ ይጠቀማል። ልምምዱ እጅግ አስደናቂ ስለ ነበር፥ እግዚአብሔር በአካላዊው ሁኔታው እንዳለ ወደ ሰማይ ይውሰደው ወይም መንፈሱ ከሥጋው ተለይቶ ይሂድ ጳውሎስ እርግጠኛ አልነበረም። (እስኪ በቅርጫት «በመውረድ» እና ወደ ሦስተኛው ዓለም «በመውሰድ» መካከል ያለውን ልዩነት ያነጻጽሩ።) እዚህ ላይ ጳውሎስ የመንግሥተ-ሰማይን ጎልውናና እግዚአብሔርም ሰዎችን ወደዚያ ለመውሰድ እንደሚችል አረጋግጧል። ሦስተኛው ሰማይ ከ«ገነት» ጋር አንድ ሲሆን፥ እግዚአብሔር በክብሩ የሚኖርበት ሰማየ-ሰማይ ነው። ለዘመናዊው ሳይንስ ምስጋና ይግባውና ዛሬ ሰዎች ደመናት የሚንሳፈፉበትን ሰማያቸውን ኅብኝተዋል (ከደመናት በላይ በአውሮፕላን እንበራለን)፤ ወደ ፕላኔቶች ሰማያትም ይሄዳሉ (ሰዎች በጨረቃ ላይ ለመንሸራሸር በቅተዋል)፤ ይሁንና ሰው ያለ እግዚአብሔር እርዳታ ወደ እግዚአብሔር ሰማይ ሊደርስ አይችልም።

የሚያስገርመው ነገር ጳውሎስ ለ14 ዓመታት ስለዚህ ልምምድ ትንፋሽም አለማለቱ ነው! በእነዚያ ዓመታት፥ ጳውሎስ «በሥጋው መውጊያ» ይሰቃይ ነበርና ሰዎች ለምን እንዲህ ያለ ሽክም እንደ ተጫነበት በማሰብ ሳይገረሙ ላይቀሩ ይችላሉ። ምናልባትም የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች እንደ ኢዮብ አጽናኞች፥ «ይህ ሥቃይ የደረሰበት

በእግዚአብሔር ቅጣት ምክንያት ነው!» ሳይሉ አይቀሩም ይሆናል። (በመሠረቱ መውጊያው ከእግዚአብሔር የተሰጠው ስጦታ ነበር።) ከጳውሎስ ደህና ወዳጆች አንዳንዶቹም፡ «አይዘህ፤ ጳውሎስ፤ አንድ ቀን በመንግሥተ ሰማይ ታርፋለህ» በማለት ሊያጽናኑት ሞክረው ይሆናል። ይህን ቢሉትም ደግሞ ጳውሎስ፡ «ይህ መውጊያ የተሰጠኝ ለዚሁ ነው - ወደ ሰማይ ሄጄ ነበር» ሲል ሊመልስላቸው በቻለ ነበር።

እግዚአብሔር ለጳውሎስ ራእዮችንና መገለጦችን በመስጠትና በተለይም ወደ ሰማይ በመውሰድ አከበረው፤ ዳሩ ግን በሰማይ ሳለ «የማይነገሩ ቃላት» በማሰማትም በተጨማሪ አከብሮታል። በሰማይ ብቻ የሚደመጡትን መለኮታዊ ምስጢራት ሰማ። እነዚህ ነገሮች በእግዚአብሔር እና በሰማይ በሚገኙ ፍጥረታት ብቻ እንጂ፤ በሰዎች አይነገሩም ነበር።

ለመሆኑ የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎችስ እንዲህ ስላለ አንድ ልምምድ እንኳን ሊናገሩ ይችሉ ይሆን? የእግዚአብሔር ወዳጅ የነበረው ሙሴ እንኳ፤ ከእግዚአብሔር ጋር የተገናኘው በተራራ ጫፍ ላይ ነበር፤ ይሁንና ጳውሎስ ጌታን በገነት ተገናኘው። ጳውሎስ ይህንን ልምምድ ለማንም ስላልተናገረ፤ በእነዚያ 14 ዓመታት ውስጥ ትልቅ መንፈሳዊ ራስን መግዛት ተለማምዷል። ይህም የእግዚአብሔርን ክብር የሚያመለክት ራእይ ጳውሎስን በሕይወቱና በአገልግሎት ዘመኑ ውስጥ በጽናት እንዲቆም ካስቻሉት ኃይሎች አንዱ እንደ ነበር የሚያጠራጥር አይደለም። የትም ስፍራ ቢኖር - በእስር ቤት፤ በባሕር ላይ፤ በአስቸጋሪ ጉዞዎች - እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንደ ነበረና በመልካም ሁኔታም ላይ እንዳለ ያውቅ ነበር።

እኔና አንተ ግን እስክንሞት ወይም ጌታችን እስኪመለስ ድረስ ወደ ሰማይ አንሄድም። ዳሩ ግን ዛሬውኑ ከክርስቶስ ጋር በሰማያዊ ስፍራዎች መቀመጣችንን ስናስበው በእጅጉ ያጽናናል (ኤፌ. 2:6)። «ከሁሉም በላይ» (ኤፌ. 2:21-22) የከበረ የሥልጣንና የድል ሥፍራ አለን። እንደ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ክብር ባንመለከትም፤ አሁንም የእግዚአብሔር ክብር ተካፋዮች ነን (ዮሐ. 17:22)፤ አንድ ቀንም ወደ ሰማይ ደርሰን የክርስቶስን ክብር እናያለን (ቈ. 24)።

እንዲህ ዓይነቱ ክብር ብዙዎችን ያኩራራል። ሌላ ሰው ቢሆን ኖር ለ14 ዓመታት ዝም ብሎ በመቆየት ፈንታ፤ ከመቅጽበት ለዓለም ባሳወቀም ነበር። ዳሩ ግን ጳውሎስ እንዲህ አላደረገም። ከቆይታ በኋላም እውነቱን ገለጸ እንጂ፤ ከንቱ ትምክህት አላሳየም - እውነቶች ለራሳቸው

ይናገሩ። ጳውሎስን በጣም ያሳበውም ማንም ሰው የእግዚአብሔርን ክብር ቀምቶ ለእርሱ እንዳይሰጠው ነበር። ሌሎች ስለ ራሱና ስለ ሥራው ትክክለኛ ግንዛቤ እንዲኖራቸው ፈለገ (ሮሜ 12፡3 ተመልከት)።

ጳውሎስ እንደዚህ ትልቅ ልምምድ እያለው፤ እንዴት ትሁት ሊሆን ይችላል? ይህ የሆነው እግዚአብሔር በሕይወቱ ውስጥ ካስገኘለት ከሁለተኛው ልምምድ የተነሣ ነው።

በጎነት - እግዚአብሔር ትሁት አደረገው (2ኛ ቆሮ. 12፡7-8)

ጌታ ሕይወታችንን እንዴት ሚዛናዊ ማድረግ እንደሚቻል ያውቃል። በረከቶች ብቻ ቢትረፈረፉልን፤ ልንታበይ እንደምንችል ያውቃል፤ በመሆኑም፤ ሸክሞችም እንዲኖሩን ይፈቅዳል። ጳውሎስ በሰማይ የተመለከተው ልምምድ፤ በምድር ላይ የነበረውን አገልግሎት ሊያከስመው በቻለ ነበር፤ ዳሩ ግን፤ እግዚአብሔር በበጎነቱ ጳውሎስን ከመታበይ ለመታደግ፤ ሰይጣን መውጊያውን እንዲያሳርፍበት አደረገ።

በዚህ ምድር ላይ የሰብዓዊ ሰቆቃ ምሥጢር ሙሉ ለሙሉ እልባት ሊያገኝ አይችልም። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች በመሆናችን ብቻ እንሰቃያለን። በዕድሜ እየገፋን ስንሄድ፤ ሰውነታችን ለተለመዱ የሕይወት ችግሮች ይጋለጣል። ምቹቶችን ሊያመጣልን የሚችለው ይኸው አካል ሕመሞችንም ያመጣብናል። የሚያስደስቱን የቤተሰብ አባላትና ወዳጆቻችን መልሰው ልባችንን በግዝን ሊሰብሩት ይችላሉ። ይህ «ከሰብዓዊ ተፈጥሮ አስቂኝ» ባሕርያት አንዱ ሲሆን፤ ማምለጫ መንገዱም ከሰብዓዊነት ዝቅ ማለት ነው። ይሁንና እንደዚህ ለማድረግ የሚፈልግ ሰው ደግሞ የለም።

አንዳንድ ጊዜ ሞቾችና ለጌታ የማንታዘዝ በመሆናችን እንሰቃያለን። አንድም የራሳችን ዓመፅ ይጎዳናል፤ አሊያም ጌታ በፍቅሩ ሊቀጣን ይችላል (ዕብ. 12 ከቂ. 3 ጀምሮ ተመልከት)። ንጉሥ ዳዊት በኃጢአቱ ምክንያት ብዙ ተሠቃይቷል፤ የኃጢአት ውጤቶች በሥቃይ የተሞሉ ሲሆኑ፤ የእግዚአብሔርም ቅጣት እንዲሁ ነበር [2 ሳሙ. 12፡1-22፤ መዝ. (51) ተመልከት]። እግዚአብሔር በጸጋው፤ ከኃጢአታችን ይቅር ይለናል፤ ዳሩ ግን በአገዛዙ፤ የምንዘራውን እንድናጭድ ያደርጋል።

እንዲሁም መከራ እግዚአብሔር ፈሪሃ-እግዚአብሔር ያለበትን ባሕርይ የሚያንጽበት መሣሪያ ነው (ሮሜ 5፡1-5)። በመሠረቱ፤ ጳውሎስ በሕይወቱ ውስጥ በተፈጸሙ አሰቃቂ ልምምዶች፤

እግዚአብሔር እንዲቀርጸውና እንዲያንጸው ስለ ፈቀደ፥ የበለጸገ የክርስቲያን ባሕርይ ነበረው። በውቂያኖስ ዳርቻ አካባቢ ስትንሸራሸር፥ ጸጥታ ባለበት ቦታዎች የሰሉትን ድንጋዮች ትመለከታለህ፤ ነገር ግን እየተላጋ ማዕበል ያለ ማቋረጥ በሚለትማቸው አካባቢዎች ያሉት ድንጋዮች ውጫዊ ክፍላቸው ለስላሳ ሆኖ ይታያል። እግዚአብሔር እኛ የምንፈቅድለት ከሆነ፥ የሕይወትን «ማዕበሎችና» ነፍሳት በመጠቀም ሊሞርደን ይችላል።

ለጳውሎስ የሥጋ መውጊያ የተሰጠው እርሱን ከኃጢአት ለመጠበቅ ነበር። ወደ ሰማይ ደርሶ የመመለስ ዓይነት አስደናቂ መንፈሳዊ ልምምዶች፥ ሰብዓዊ ራስ-ወዳድነትን የማጎልበት ጠባይ አላቸው፤ ትዕቢት ኩራት ደግሞ ኃጢአትን ወደሚያለማምዱ በርካታ ፈተናዎች ይመራል። የጳውሎስ ልብ በትዕቢት ተሞልቶ ቢሆን ኖሮ፥ እነዚያ ቀጣይ 14 ዓመታት በስኬታማነት ፈንታ በውድቀት ይታጀቡ ነበር።

የጳውሎስ የሥጋ መውጊያ ምን እንደ ነበር አናውቅም። መውጊያ ተብሎ የተተረጎመው ቃል፥ «ሰውን ለማስቃየት ወይም ለመውጋት የተበጀ ጦር» ማለት ነው። ይህም የሆነ አካላዊ ጉዳት በማስከተል፥ በጳውሎስ ላይ ሕመምና ጭንቀት ያደረሰ ነበር። አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች የዓይን ሕመም ነበረበት (ገላ. 6፡11 ተመልከት) ቢሉም፥ በርግጠኛነት ልናውቀው አንችልም። መከራችን ምንም ቢሆን፥ ጳውሎስ የተማራቸውን ትምህርቶች ልንማርና መጽናናትን ልናገኝ ስለምንችል፥ አለማወቃችንም መልካም ነው።

እግዚአብሔር ልክ ሰይጣን ኢዮብን እንዲፈትን እንደ ፈቀደለት ሁሉ፥ ጳውሎስንም እንዲያስቃይ ፈቀደለት (ኢዮብ 1-2 ተመልከት)። በዚህ አጥናፈ-ዓለም ውስጥ የክፋት ምንጭ ምን እንደ ሆነ ወይም እግዚአብሔር ክፋት እንዲመጣ ሲፈቅድ በልቡ ውስጥ ያለውን ዓላማ ሙሉ ለሙሉ ባንረዳም፥ እግዚአብሔር ክፋትን እንደሚቆጣጠርና ለክብሩ መግለጫ ሊጠቀምበት እንኳን እንደሚችል አሳምረን እናውቃለን። ሰይጣን ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ በአማኝ ሕይወት ላይ ምንም ሥልጣን የለውም። ጠላት በኢዮብና በጳውሎስ ላይ የፈጸመው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ የመጣ ነው።

ሰይጣን ጳውሎስን እንዲጎስም ተፈቀደለት። የቃሉም ትርጉም «መምታት፥ በቡጢ መኮርኮም» ማለት ነው። የአንቀጹ የጊዜ አመልካች እንደሚጠቁመው፥ ይህ ሕመም አንድም የማይቋረጥ አሊያም ብዙ ጊዜ የሚከሰት ነው። ጳውሎስ የሚጽፋቸው ደብዳቤዎች፥ የሚሄድባቸው

መንገዶች፡ የሚሰብካቸው ሰብከቶች፡ የሚጎበኛቸው አብያተ ክርስቲያናትና በሚያገለግልበት ጊዜም የሚጋፈጣቸው አደጋዎች እንደ ነበሩ ስናስብ፡ የችግሩን ጥልቀት መረዳታችን አይቀርም። ሕመሙ ከእርሱ እንዲወገድ (ጌታው በአትክልት ስፍራው እንዳደረገው [ማር. 14: 32-41]) ሦስት ጊዜ መጸለዩ የሚያስደንቅ አይሆንም (2ኛ ቆሮ. 12: 8)።

እግዚአብሔር መከራዎች ወደ ሕይወታችን እንዲመጡ በሚፈቅድበት ጊዜ፡ መከራዎቹን ልናስተናግድ የምንችልባቸው በርካታ መንገዶች አሉ። አንዳንድ ሰዎች ነጻነትንና ምቹትን እንደ ነፈጋቸው በመግለጽ፡ ተማርረው እግዚአብሔርን ይወቅሱታል። ሌሎች ደግሞ በአስቸጋሪው ልምምድ ውስጥ ምንም ዓይነት ብርታት ስለማያክሉ፡ መከራውን ለመቋቋም በበኩላቸው ጥረት ስለማያደርጉና ተስፋ ስለሚቆርጡ ምንም ዓይነት በረከት ሳያተርፉ ይቀራሉ። የተቀሩት ደግሞ ጥርሳቸውን ነክሰው፡ «እስከ መጨረሻው ድረስ ለመጽናት» ይወስናሉ። ይህ ብርታት ያለበት ምላሽ ቢሆንም፡ ለዕለታዊ ሕይወት የሚያስፈልጋቸውን ጥንካሬ ስለሚያሟጥጥባቸው፡ ከጊዜ በኋላ ዝለው ሊወድቁ ይችላሉ።

ጳውሎስ ከሰይጣን ጉሰማ ነጻ ለመውጣት በመጸለዩ ኃጢአት አድርጎ ይሆን? አይመስለኝም። ከበሽታና ከሕመም ነጻ ለመውጣት ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ለክርስቲያን የተለመደ ነገር ነው። እግዚአብሔር እያንዳንዱ አማኝ በሚጸልይበት ጊዜ የግድ ላይፈውሰው ይችላል። ይሁንና ሽክሞቻችንንና ጉድለቶቻችንን ለእርሱ እንድናቀርብ ያበረታታናል። ጳውሎስ ይህ «የሥጋ መውጊያ» ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣበት ጊዜያዊ ፈተና ይሁን፡ ወይም አብሮት ለመኖር የተቆረኘው መሆኑን የማወቅ ችሎታ አልነበረውም።

መከራ የደረሰበት ክርስቲያን በእግዚአብሔር ዘንድ አሳፋሪ ተግባር የፈጸመ እንደ ሆነ እንድናምንላቸው የሚሹ ሰዎች አሉ። «ጌታን ከታዘዝህና በክርስቶስ ያለህን ሁሉ የራስህ አድርገህ ከቆጠርህ፡ በፍጹም አትታመምም» ይላሉ። ይህንን ትምህርት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በፍጹም አላገኘሁም። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር ለአይሁዶች የተለየ በረከትና ጥበቃ እንደሚያደርግላቸው የተስፋ ቃል መግባቱ እውነት ነው (ዘዳ. 7 ከቁጥር 12 ጀምሮ)፤ ይሁንና ለአዲስ ኪዳን አማኞች ከበሽታ ወይም ከመከራ ነጻ እንደሚያደርጋቸው የተስፋ ቃል አልገባም። ጳውሎስ ከክርስቶስ ጋር ከነበረው ግንኙነት የተነሣ፡

«ቅጽበታዊ ፈውስ» የማምጣት ብቃት ቢኖረው ኖሮ፤ ለምን ፈውስን ለራሱና እንደ አፍሮዲጡ ለመሳሰሉት ለሌሎች ሰዎች አላስገኘም ነበር? (ፊልጵ. 2 ከቁጥር 25 ጀምሮ)።

በሁለቱ የጳውሎስ ልምምዶች ውስጥ የነበረው ልዩነት ምንኛ የሚቃረን ነው! ጳውሎስ ከገነት ወደ ሕመም - ከክብር ወደ ሥቃይ ተሻገረ። በሰማይ የእግዚአብሔርን በረከት ከቀመሰ በኋላ፤ በምድር ላይ ደግሞ የሰይጣንን ጉሰማ ይቀበላል። እጅግ ከመጠቀሙ ደስታ፤ ወደ ሥቃይ ይሻገራል፤ ይሁንና ሁለቱም ልምምዶች ጎን ለጎን የሚሄዱ ናቸው። እግዚአብሔር የሚያስፈልገውን ሊያሟላለት እንደሚችል ስለሚያውቅ፤ አንደኛው የክብር ልምምዱ ለማያቋርጥ የመከራ ልምምድ አዘጋጅቶታል። ጳውሎስ ወደ ሰማይ ሄዶ ነበር - ከዚህም ሰማይ ወደ እርሱ ሊመጣ እንደሚችል ተማረ።

ጸጋ - እግዚአብሔር ረዳው (2ኛ ቆሮ. 12:9-10)

በዚህ ሕመምን ባዘለ ልምምድ ውስጥ ሁለት መልእክቶች ነበሩ። የሥጋ መውጊያው ሰይጣን ለጳውሎስ የሚያስተላልፈው መልእክት ሲሆን፤ እግዚአብሔርም ለእርሱ ሌላ መልእክት ነበረው - የጸጋ መልእክት። በቂ. 9 ላይ የሚገኘው የግሡ የጊዜ አመልካች አስፈላጊ ነው፡- «እርሱም [እግዚአብሔር] [ላንዴና ለመጨረሻ ጊዜ] አለኝ።» እግዚአብሔር ለጳውሎስ ከእርሱ ጋር የሚሰነበት መልእክት ሰጠው። ጳውሎስ በሰማይ ሳለ የሰማቸውን ቃላት ለእኛ እንዲያጋራ አልተፈቀደለትም፤ ይሁንና እግዚአብሔር በምድር ላይ የሰጠውን ቃላት ያካፍለናል - እነዚህም በጣም የሚያጽናኑ ናቸው።

መልእክቱም የጸጋ መልእክት ነበር። ጸጋ ምንድነው? ጸጋ እግዚአብሔር ለሚያስፈልገን ነገር ሁሉ የምንፈልገው ጊዜ የሚሰጠን ስጦታ ነው። እግዚአብሔር በጸጋው የማይገባንን ነገር ይሰጠናል፤ በምሕረቱ ደግሞ የሚገባንን ነገር አይሰጠንም የሚለው አባባል ማለፍያ ነው። አንድ ሰው ጸጋ የሚለውን ቃል በክርስቶስ ከፋይነት የተገኘ የእግዚአብሔር ባለጸግነት ብሎታል። «እኛ ሁላችን ከሙላቱ [ከክርስቶስ] ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናል» (ዮሐ. 1:16)።

ይህም የበቂ ጸጋ መልእክት ነበር። ከቶውንም የጸጋ እጦት አይስተዋልም። እግዚአብሔር ለመንፈሳዊ አገልግሎታችን (2ኛ ቆሮ. 3:4-6)፤ ለቁሳዊ ፍላጎታችን (9:8) ለሥጋዊ ጉድለታችን (12:9) ሁሉ በቂ ነው። የእግዚአብሔር ጸጋ ሊያድነን ከበቃ፤ በመከራችን ወቅት ሊጠብቀንና ሊያበረታንም እንደሚበቃ የሚያጠራጥር አይሆንም።

መልእክቱ የሚያበረታ የጸጋ መልእክት ነበር። እግዚአብሔር የራሱን ብርታት እንላበስ ዘንድ እንድንደክም ይፈቅዳል። ይህም የማያቋርጥ ሂደት ነው - «ኃይሌ በድካም[ሀ] ይፈጸማል» (ቁ. 9)። በጠንካራነቱ የሚተማመን ጥንካሬ፣ በመሠረቱ ደካማነት ነው፤ ዳሩ ግን ደካማነቱን የሚያውቅ ድካም ብርታት ነው።

በክርስትና ሕይወታችን፣ ብዙዎቹን በረከቶች የምንቀበለው በለውጥ እንጂ፣ በምትክ አይደለም። ጳውሎስ ሕመሙ ከእርሱ እንዲለይ ሦስት ጊዜ በጸለየበት ጊዜ፣ እግዚአብሔርን ሌላ ምትክ እንዲሰጠው እየጠየቀው ነበር፡- «በበሽታ ምትክ ጤንነትን፣ በሕመምና በድካም ፈንታ ነጻነትን ሰጠኝ» ማለቱ ነበር። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ጉድለትን የሚሞላው በምትክ ሲሆን፣ ዳሩ ግን ሌላ ጊዜ በለውጥ ነው። መከራውን አያስወግደውም፤ ዳሩ ግን ጸጋውን ስለሚሰጠን፣ የመከራው ጎጂ ገጽታ ወደ ጠቃሚ መልክ ይለወጣል።

ጳውሎስ ስለ ችግሩ ሲጻልይ፣ እግዚአብሔር በሚያደርገው ነገር ላይ የጠለቀ መረዳት ሰጠው። ከዚያም ጳውሎስ ይህ የሥጋ መውጊያ ከእግዚአብሔር እንደ ተሰጠው ተረዳ። ይህ ምንኛ ያልተለመደ ስጦታ ነው! ጳውሎስ የሚያደርገው አንድ ነገር ብቻ ነበር - ስጦታውን ከእግዚአብሔር ዘንድ መቀበልና እግዚአብሔር ዓላማዎቹን ከዳር እንዲያደርስ ፈቃደኛ መሆን። እግዚአብሔር ጳውሎስ «ያለ ልክ ከፍ ከፍ» እንዳይል ስለ ፈለገ፣ ይህንኑ ፍላጎት ከዳር የሚያደርሰውም በዚሁ መንገድ ነበር።

ጳውሎስ መውጊያውን ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣ ስጦታ አድርጎ በተቀበለ ጊዜ፣ ይህ የእግዚአብሔር ጸጋ ወደ ሕይወቱ ውስጥ ዘልቆ በመግባት የሚሠራበትን ሁኔታ አመቻቸ። እግዚአብሔር ለጳውሎስ የተናገረውና የጸጋውን ዋስትና የሰጠው ከዚያ በኋላ ነበር። አንተም በመከራ ውስጥ በምታልፍበት ጊዜ፣ የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናትና በማሰላስል ተጨማሪ ጊዜ አሳልፍ፤ በዚህም ጊዜ እግዚአብሔር እንደሚናገርህ እርግጠኛ ልትሆን ትችላለህ። እግዚአብሔር ሁልጊዜም ልጆቹ በችግር ውስጥ በሚሆኑበት ጊዜ፣ ለእነርሱ የሚሆን የተለየ መልእክት አለው።

እግዚአብሔር ለጳውሎስ ምንም ማብራርያ አልሰጠውም፤ ይልቁንም፣ የተስፋ ቃል ሰጠው፡- «ጸጋዬ ይበቃህል።» የምንኖረው በማብራርያዎች ላይ ሳይሆን፣ በተስፋ ቃሎች ላይ ተደግፈን ነው። ስሜቶቻችን ይለዋወጣሉ፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች

ከቶውንም አይለዋወጡም። የተስፋ ቃላት እምነትን ያነቃቃሉ፤ እምነት ደግሞ ተስፋን ያጠናክራል።

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል ተማመነና እግዚአብሔር ከሚያቀርብለት ጸጋ ተቀበለ፤ ይህም አሳዛኝ መስሎ የታየውን ነገር ወደ ድል ለወጠው። እግዚአብሔር መውጊያውን በማስወገድ አልነበረም ሁኔታውን የለወጠው - አንድ አዲስ ነገር - ጸጋ በማከል ነበር እንጂ! አምላካችን «የጸጋ ሁሉ አምላክ» ነው (1ኛ ጴጥ. 5: 10)፤ ዙፋኑም «የጸጋ ዙፋን» ነው (ዕብ. 4: 16)። የእግዚአብሔር ቃል «የጸጋው ቃል» (የሐዋ. 20: 32) ነው፤ የተስፋ ቃሉም «ጸጋን አብልጦ ይሰጣል» (ያዕ. 4: 6) የሚል ነው። ችግሮቻችንን የምንመለከትበት ሁኔታ ምንም ዓይነት ቢሆን፤ እግዚአብሔር ለጉድለታችን ሁሉ ብቁ ነው።

ዳሩ ግን እግዚአብሔር ጸጋውን የሚሰጠን ዝም ብለን መከራችንን «እንድንታገሥ» ብቻ አይደለም። ደኅንነትን ያላገኙ ሰዎች እንኳ በመከራ መታገስን ሊያሳዩ ይችላሉ። የእግዚአብሔር ጸጋ ካለንባቸው ሁኔታዎችና ስሜቶች በመላቀቅ፤ መጥቀን እንድንወጣና ችግሮቻችን መልካሙን ነገር ለማከናወን ምክንያት እንዲሆኑን ሊያስችለን ይገባል። እግዚአብሔር በይበልጥ አዳኛችንን እንመስል ዘንድ፤ ባሕርያችንን ሊያንጽ ይሻል። የእግዚአብሔር ጸጋ ጳውሎስ መከራውን እንዲቀበል ብቻ ሳይሆን፤ በመከራዎቹም እንዲመካ አስችሎታል። መከራው ረግጦ የገዛው ጌታ ሳይሆን፤ መልካም ይሆንለት ዘንድ የሠራ አገልጋዩ ነበር።

ጳውሎስ በመከራው ምክንያት ያገኘው ትርፍ ምንድን ነው? አንድኛው ነገር፤ በሕይወቱ ውስጥ የክርስቶስን ኃይል መለማመዱ ነው። እግዚአብሔር የጳውሎስን ድካም ወደ ብርታት ለወጠው። «ያድርብኝ ዘንድ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል «ድንኳንን ከላይ መዘርጋት» የሚል ትርጉም አለው። ጳውሎስ ሰውነቱን እንደ ደካማ ድንኳን ይመለከተዋል (2ኛ ቆሮ. 5 ከቁጥር 1 ጀምሮ)፤ ይሁንና የእግዚአብሔር ክብር ወደዚያ ድንኳን መጥቶ የተቀደሰ ማደርያ ያደርገዋል።

ለጳውሎስ ሌላም ነገር ተደርጎለታል - በመከራው ለመመካት ችሎ ነበር። ይህም ማለት ከጤንነት ይልቅ ሕመምን መርጧል ማለት ሳይሆን፤ ዳሩ ግን መከራዎቹን እንዴት ወደ ጠቃሚ ነገሮች መለወጥ እንደሚቻል ያውቅ ነበር። እንግዲህ ለውጡን ያመጣው ምንድነው? የእግዚአብሔር ጸጋና የእግዚአብሔር ክብር። በእነዚህ መከራዎችና ችግሮች «ይደሰታል»፤ ይህም ሥነ-ልቦናዊ ሚዛናዊነቱ ስለ ተዛባና በሕመም ደስ

ይለው ስለ ነበረ ሳይሆን፤ ዳሩ ግን መከራውን የሚቀበለው ለኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ ነው። አስቸጋሪ የሕይወት ገጽታዎችን በተቀበለበትና ባስተናገደበት መንገድ፤ እግዚአብሔርን እያስከበረ ነበር።

ፒ. ቴ. ፎርሳይት፡ «መከራ እንዲወገድ ሳይሆን እንዲለወጥ መጸለዩ ትልቅ ነገር ነው» በማለት ጽፈዋል። እውነታቸውን ነው። ጳውሎስ ድልን የተቀዳጀው በምትክ ሳይሆን፤ በለውጥ ነበር። በዚህም የእግዚአብሔርን የጸጋ ብቃት ተረድቷል።

ከጳውሎስ ልምምድ ውስጥ፤ በርካታ ተግባራዊ ትምህርቶችን ልንማር እንችላለን።

1. ራሱን ለሰጠ አማኝ ከሥጋዊ ይልቅ መንፈሳዊው ነገር እጅግ በጣም ጠቃሚ ነው። ይህም ሥጋዊውን ነገር ገለል እናድርገው ለማለት አይደለም - ሰውነታችን የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ማደርያ ነውና። በምትኩ ሥጋችን በራሱ የነገሮች ሁሉ የመጨረሻ ግብ እንደ ሆነ አድርገን መውሰድ የለብንም ለማለት ነው። በዚህ ዓለም ውስጥ የእግዚአብሔርን ሥራ ለማከናወን የሚረዳን መሣሪያ ነው። እግዚአብሔር ክርስቲያናዊ ባሕርያችንን በማሳደግ የሚያከናውነው ተግባር፤ የባሕርይ ለውጥ ከማይታይበት የሥጋ ፈውስ እጅግ የላቀ ነው።
2. እግዚአብሔር ሸክሞችንና በረከቶችን፤ መከራንና ክብርን እንዴት ሚዛናዊ ማድረግ እንደሚቻል ያውቃል። ሕይወት ከተለያዩ ንጥረ-ነገሮች እንደሚቀመም መድኃኒት ሁሉ፤ በውስጡ ከሚገኙት ባሕሪያት አንዳንዶቹ ሊጎዱን ይችላሉ፤ ዳሩ ግን በተገቢው ሁኔታ ሲዋሃዱ ይጠቅሙናል።
3. ሕመም ሁሉ የኃጢአት ውጤት አይደለም። የኢዮብ አጽናኞች ሙግት፤ ኢዮብ የሚሰቃየው ኃጢአት በመሥራቱ ነው የሚል ነበር። ይሁንና ሙግታቸው በኢዮብም ሆነ በጳውሎስ ላይ የሚሠራ አልነበረም። እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ታላቅ ተግባር ለማከናወን፤ ሰይጣን መከራ እንዲያመጣብን የሚፈቅድባቸው ጊዜያት አሉ።
4. ከሕመም የከፋም ነገር አለ - ይኸውም ኃጢአት ሲሆን፤ ከሁሉም የሚከፋው ኃጢአት ደግሞ ትዕቢት ነው። በእግዚአብሔር ላይ ከሚያምፅ ጤነኛ ሰው ይልቅ፤ ለእግዚአብሔር እየተገዛና በጸጋው ደስ እየተሰኘ የሚኖር በሽተኛ ሰው እጅጉን ይመረጣል። ልዑሉ

እግዚአብሔር፥ ከሁሉም በላይ ኩሩ (ዕቡይ) በሆነው በሰይጣን በመጠቀም፥ ጳውሎስን ትሁት ማድረጉ የሚያስገርም ነው።

5. ሥጋዊ ጉዳት ውጤታማ ክርስቲያናዊ አገልግሎት ከመስጠት ሊያግደን አይገባም። የዛሬዎቹ ቅዱሳን የራሳቸውን ምቹት ወደ መጠበቅ ስለሚያጋድሉ፥ ትንሽ ሕመም በሚሰማቸው ጊዜ ሁሉ፥ ከቤተ ክርስቲያን ለመቅረት ወይም የአገልግሎትን ግብዣ ላለመቀበል፥ እንደ ማመካኛ አድርገው ይጠቀማሉ። ጳውሎስ የሥጋ መውጊያው የማሰናከያ ዓለት እንዲሆንበት አልፈቀደም። እንዲያውም እግዚአብሔር ያንኑ መውጊያ ወደ መወጣጫ ደረጃ እንዲለወጥለት ፈቀደ።

6. ሁልጊዜም በእግዚአብሔር ቃል ልናርፍ እንችላለን። ሁልጊዜም በመከራና በሥቃይ ጊዜያት ለእኛ የሚሆን የመጽናኛ መልእክት አለው።

ታላቋ ፈረንሣዊ የረቂቅ ምሥጢር ተከታይ የነበረችው ማዳም ጉዮን በመከራ ውስጥ ለነበረ ጓደኛዋ፥ «አሜን ብለው በተቀበሉት ኃዘን ውስጥ ያለውን ኃይል ብታውቀው ኖሮ ምንኛ በተጽናናህ!» ስትል ጽፋለት ነበር።

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለ ታመነና በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ ስለ ተደገፈ፥ ይህንን ኃይል አውቆት ነበር።

ዛሬ ያ ኃይል የአንተ ሊሆን ይችላል።

ለዝግጅት የሚረዱ ሦስት ነጥቦች

2ኛ ቆሮንቶስ 12: 11-13: 14

ጳውሎስ ደብዳቤውን ለመዝጋት በሚቃረብበት ወቅት፡ ለቆሮንቶስ ሰዎች የነበረው ታላቅ ፍቅር አንድ የመጨረሻ ልመና እንዲያቀርብ ገፋፋው። በቤተ ክርስቲያናቸው የሚያደርገው ሦስተኛው ጉብኝቱ ለእርሱም ሆነ ለእነርሱ የሚያሳዝን ነገር እንዲሆን አልፈለገም ነበር። ለእነርሱ ልቡን ከፍቶላቸዋል፤ ስለ አገልግሎቱ ማብራርያ ሰጥቶአቸዋል፤ ለነቀፋዎቻቸው ምላሽ ሰጥቷል፤ እንዲሁም ለእግዚአብሔር ቃል እንዲገዙና ጌታን እንዲታዘዙም ገፋፍቶአቸዋል። እንግዲህ ከዚህ በላይ ምን ሊያደርግ ወይስ ምን ሊል ይችል ነበር?

በዚህ በደብዳቤው መዝጊያ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎችን ወደ መታዘዝና መገዛት ለማምጣት በሚያደርገው ጥረት፡ በሦስት የአቀራረብ ዘዴዎች ተጠቅሟል።

አሳፈራቸው (2ኛ ቆሮ. 12: 11-21) ልጆች በነበርን ጊዜ፡ ከወላጅም ይሁን ከጎረቤት፡ «ኅፍረት አይሰማህም!» የሚል ቃል ሲሰነዘርብን፡ ስንት ጊዜ ሰምተን ይሆን? ሰዎች ስለ ክፉ ነገራቸው ወይም አመለካከታቸው ማፈራቸው መልካም ነው። አንድ ጥፋተኛ ሰው የኅፍረት ስሜት የማይሰማው ከሆነ፡ ደንዳና ልብና የደነዘዘ ሕሊና እንዳለው ይታወቃል። «ርኩስን ነገር ስለ ሠሩ አፍረዋልን? ምንም አላፈሩም፤ እፍረትንም አላወቁም» (ኤር. 6: 15)።

በመጀመሪያ፡ ጳውሎስ የቆሮንቶስን ሰዎች ሊያመሰግኑት ባለመፈለጋቸው በመውቀስ ያሳፍራቸዋል (2ኛ ቆሮ. 12: 11-13)። እርሱን ለትምክህት ከመገፋፋት ይልቅ፡ ስለ እርሱ በትምክህት ሊናገሩ ይገባቸው ነበር። ከዚህ ይልቅ ግን፡ የቆሮንቶስ ሰዎች ተወዳጅነትን አትርፈው ቤተ ክርስቲያናቸውን በመቆጣጠር ላይ ስለነበሩት «ምጡቅ-ሐዋርያት»፡ የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች በትምክህት ይናገሩ ነበር።

ጳውሎስ ከእነዚህ ሰዎች ያንስ ነበር? በምንም ዓይነት! የቆሮንቶስ ሰዎች ጳውሎስን በተግባር አይተውታል፤ እንዲያውም፡ ነፍሳቸውን ጭምር ወደ ትክክለኛ አቅጣጫ የመራላቸው ባለውለታቸው ነበር።

በመካከላቸውም ሐዋርያነቱን የሚያረጋግጡ ተአምራዊ ነገሮችን አድርጎ ነበር (ዕብ. 2: 1-4)። ውጫዊ ስደትንና ውስጣዊ ችግሮችን ተጋፍጦ፣ በቆሮንቶስ ውስጥ በእገልግሎቱ ጸንቶ ነበር። ከቤተ ክርስቲያና ምንም ነገር አልወሰደም ነበር። ጳውሎስ አሁንም «በእናንተ ላይ ሸክም ሳልሆን ከመቅረቱ በቀር፣ ከሌሎች አብያተ-ክርስቲያናት እናንተን ያሳነሱአችሁ በምንድነው? ይህም ጥፋት ሆኖ ከተቆጠረ ይቅር በሉኝ» (2ኛ ቆሮ. 12: 13 - አዲስ ትርጉም) በማለት በረቀቀ ቅጂአዊ አነጋገር ተጠቅሟል።

ከክርስትና ሕይወት አደጋዎች አንዱ፣ በረከቶቻችንን እንደ ልማዳዊ ነገሮች አድርገን መውሰዳችን ነው። ፈሪሃ-እግዚአብሔር ያደረበት መጋቢ ወይም የሰንበት ትምህርት ቤት አስተማሪ ብዙ ነገር ሊያደርግልን ይችላል፤ እኛ ግን እንደ ተራ ነገር እንቆጥረዋለን። (ላለማዳላት፣ አንዳንድ ጊዜ መጋቢዎች የቤተ ክርስቲያን ምዕመናን በረከቶችን እንደ ተራ ነገር ቆጥረው እንዲቀበሉ በማድረግ በኩል ጥፋት እንዳለባቸው ለመግለጽ እወዳለሁ።) በዚህ ዝንባሌ በመመራት ካለማመስገናቸው የተነሣ ጳውሎስ ሲያሳፍራቸው እናያለን (ቁ. 14-18)።

ይህን የመሳሰሉ ችግሮች ቢኖሩም ቅሉ፣ ጳውሎስ ግን የቆሮንቶስን ሰዎች በመጎብኘት ታማኝ ነበር፤ እናም አሁን ሦስተኛውን ጉብኝት ሊያደርግ ነበር (13: 1 ተመልከት)። በማመስገን ፈንታ፣ የቆሮንቶስ ሰዎች ጳውሎስን ዕቅዱን በመቀየሩ ወቀሱት። ጳውሎስ ከቤተ ክርስቲያን ምንም ድጋፍ አላገኘም ነበር፤ ይልቁንም፣ ለቤተ ክርስቲያን በመሥዋዕትነት ሰጥቷል። ይሁን እንጂ እነርሱ ደግሞ ከሌሎች ጋር በመካፈል አመስጋኝነታቸውን ለማሳየት ፈቃደኞች አልነበሩም። ጳውሎስ ይበልጥ ሲወዳቸው፣ እነርሱ ደግሞ ባነሰ ሁኔታ የሚወዱት ይመስል ነበር። ለምን? ምክንያቱም ለክርስቶስ እውነተኛ ፍቅር አልነበራቸውምና ነው (ቁ. 13)። ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን ለመርዳት ያለውን ነገር ለማካፈል ይፈልግ ነበር።

የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች ቤተ ክርስቲያንን ለመበዝበዝ የማታለያ ዘዴዎችን ይጠቀሙ ነበር (4: 2 ተመልከት)፤ ዳሩ ግን ጳውሎስ ግልጽና ከአታላይነት የራቀ ነበር። ጳውሎስ የፈጸመው ብቸኛው «በደል» ከእነርሱ የገንዘብ ድጋፍ አለመቀበሉ ነበር። በዚህ ትጥቃቸውን ስላስፈታቸው፣ ገንዘብ ብቻ እንደሚፈልግ አድርገው ለሚያቀርቡት ክስ ምንም ምላሽ ሊሰጡ አይችሉም ነበር። ከእርሱ ጋር አብረው

ከሚያገለግሉት ጳውሎስ የላካቸው ሰዎችም ቢሆኑ፤ አንዳቸውም በምንም መንገድ አልበዘበዙዋቸውም ወይም መጠቀሚያ አላደረጉዋቸውም ነበር።

ልጆች ወላጆቻቸው ለሚያደርጉላቸው በጎ ነገር ሳያመሰግኑ ሲቀሩ እጅጉን ያሳዝናል። እንዲሁም ደግሞ የእግዚአብሔር ልጆች «መንፈሳዊ ወላጆቻቸው» ለሚያደርጉላቸው ነገሮች ባለውለታነታቸውን ሲዘነጉ አሳዛኝ ይሆናል። ለዚህ ለምስጋና እጦት መነሻው ምንድነው? ጳውሎስ በቀጣዩ አንቀጽ ውስጥ ገልጾታል - የቅድስና መታጣት (ቁ. 19-21)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የከፉ ኃጢአቶች ነበሩና ጳውሎስ ለጉብኝት ከመምጣቱ በፊት ፍርድ ተሰጥቶባቸው እንዲወገዱ ይፈልጋል። ይህ ካልሆነ ግን የአሁኑም ጉብኝቱ በሌላ አሳዛኝ ልምምድ ይቋራጫል።

ምናልባትም አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን አባላት፤ «ጳውሎስ ዳግም ሊጎበኘን ከመጣ፤ ተጨማሪ ችግሮችን ይፈጥርብናል» ብለው እየተናገሩ ይሆናል። ጳውሎስ መሻቱ ችግሮችን መቅረፍና አብያተ ክርስቲያናትን ማጠናከር እንደ ሆነ በግልጽ ይናገራል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙትን ኃጢአቶች ለማስወገድ በታማኝነት መጋፈጥና ድፍረትን ይሻሉ። «አለባብሶ ማረሱ» ግን፤ የበለጠ ለከፋት ይዳርጋል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኝ ኃጢአት በሰው ሰውነት ውስጥ እንዳለ ካንሰር ነው - ተቆርጦ መውጣት አለበት።

እስኪ ቤተ ክርስቲያኒቱ የወደቀችባቸውን ኃጢአቶች እናስብ - በመናዘዝና ንስሐ በመግባት ሊወገዱ የሚገባቸው ኃጢአቶች። እርስ በርሳቸው ስለሚመቀኛኙ ይጣሉ (ይከራከሩ) ነበር። ገንፍሎ የሚወጣ ቁጣም ነበረባቸው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሥጋዊ ሢራዎችን፤ አድመኛነትንና ሐሜትን ያስፋፉ ነበር። ይህም ሁሉ ከትዕቢትና የራስን አስፈላጊነት ከፍ አድርጎ ከመመልከት የመነጨ ሲሆን፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁከትን አስከትሏል (2ኛ ቆሮ. 12:20)። ይህንን የኃጢአቶች ዝርዝር ከ1ኛ ቆሮንቶስ 13 ጋር ብናወዳድር፤ በማኅበረ-ምዕመናኑ መካከል የፍቅር መተሳሰብ እንዳልነበረ እንመለከታለን።

ከእነዚህ «የመንፈስ ኃጢአቶች» ጎን (7:1)፤ ታላላቅ የሥጋ ኃጢአቶችም ነበሩ - ዝመትና ፍትወት። ጳውሎስ ስለ እነዚህ ኃጢአቶች በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 5-6 ውስጥ ገልጾአል፤ ዳሩ ግን አንዳንድ ጥፋተኞች ባለመታዘዛቸው ጸንተው ነበር። ለአዲሱ ሕይወት ራሳቸውን

ከመስጠት ይልቅ፤ አርጌው ሕይወታቸው ዳግመኛ በላያቸው ላይ ግዛቱን እንዲያስፋፋ ይፈቅዱለት ነበር (1ኛ ቆሮ. 6:9-11)።

ጳውሎስ ለዚህ ለሦስተኛው ጉብኝት ብዙም አልጓንም ነበር። ቤተ ክርስቲያን እንደሚፈልጋት ሳትሆን ቀርታ ላለማየት ከመሥጋቱም፤ እርሱም እንደሚፈልጉት ሆኖ ሳይገኝ እንዳይቀር ፈርቶ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ምንም እንኳ በሁኔታው ማፈሩና ማዘኑ ባይቀርም (የቃሉ ትርጉም «ለምተ ሰው ማዘን»ን ያመለክታል)፤ ዳሩ ግን ነገሮችን የተቃኘ ለማድረግ አሁንም በሥልጣኑ እንደሚጠቀም ቃል ይገባላቸዋል። ለእነርሱ የነበረው ፍቅር እጅግ ታላቅ በመሆኑ፤ እነዚህን ችግሮች ችላ በማለት ቤተ ክርስቲያኒቱን ማዳከማቸውን እንዲቀጥሉ ሊፈቅድላቸው አይችም ነበር።

የቆሮንቶስ ሰዎች ማፈር ሲገባቸው ሳለ፤ እነርሱ ግን አላፈሩም ነበር። ጳውሎስ መልእክቱን በትክክል ማስተላለፉን ለማረጋገጥ ሲል፤ ቀጥሎ በምንመለከተው ሁለተኛው የአቀራረብ ዘዴ ይጠቀማል።

አስጠነቀቃቸው (2ኛ ቆሮ. 13:1-8)

በዚህ ስፍራ ሁለት ማስጠነቀቂያዎች ቀርበዋል።

«ራሳችሁን አዘጋጁ» (2ኛ ቆሮ. 13:1-4)። በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአትን ለማስወገድ በምንጣጣርበት ጊዜ፤ የምንመራው በሐሜቶች ሳይሆን በሐቆች መሆን አለበት። ጳውሎስ ዘዳግም 19:15ን የጠቀሰ ሲሆን፤ ተመሳሳይ አሳብ ያላቸውን ምንባቦች ከዘጉልቁ 35:30 እና ከማቴዎስ 18:16፤ እንዲሁም ከ1ኛ ጢሞቴዎስ 5:19 ላይ እናገኛለን። በተለይ የቤተ ክርስቲያን ምዕመናን እርስ በርሳቸው በማይስማሙበት ጊዜ የምስክሮች መኖር የነገሩን እውነትነት ለማረጋገጥ ይረዳል።

የቤተ ክርስቲያን ምዕመናን ኢየሱስ በማቴዎስ 18:15-20 የሰጣቸውን ትዕዛዛት ቢከተሉ ኖሮ፤ ራሳቸው ብዙዎቹን ችግሮቻቸውን ለመፍታት ይችሉ ነበር። አማኞች የጌታችንን ትዕዛዛት ባለማክበራቸው ምክንያት ብቻ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አናሳ አለመግባባቶች ወደገዘፉና የተወሳሰቡ ችግሮች ሲሸጋገሩ ተመልክቻለሁ። ጉዳዩ የሚመለከታቸው ግለሰቦች በእውነተኛነት መፍትሔ እስካልፈለጉ ድረስ፤ መጋቢውና ማህበረ-ምዕመናኑ ጣልቃ መግባት የለባቸውም።

የአይሁድ መምህራን ጳውሎስን ደካማ ነው በማለት ከሰውታል (2ኛ ቆሮ. 10:7-11 ተመልከት)። የጳውሎስ አገልግሎት የውሃትና ገርነት የሚታይበት ሲሆን (1:24 ተመልከት)፤ የእነርሱ ግን ጠንካራና አምባገነናዊ ነበር። አሁን ግን ጳውሎስ እንዴት ጠንካራ ሊሆን እንደሚችል እንደሚያሳያቸው ያረጋግጥላቸዋል - ችግሮቹን ለመቅረፍ የሚያስፈልገው ይኸው ከሆነ። ማስጠንቀቂያውም፤ «አልራራላችሁም!» የሚል ነበር። የተጠቀመውም «በጦርነት ውስጥ መራራት»ን የሚያመለክት ቃል ነው። ባጭሩ፤ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል ሥልጣን በሚቃወም በማንኛውም ሰው ላይ ጦርነት እያወጀ ነበር።

ባላንጣዎቹ፤ «እስኪ ጳውሎስ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን ያረጋግጥ» ብለው ነበር። የጳውሎስም ምላሽ፤ «የደከምሁ በምመስልበት ወቅት፤ እኔም እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ብርቱ ነኝ» የሚል ነበር። በመስቀል ላይ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ደካማነትን አሳይቷል፤ ይሁንና መስቀሉ አሁንም «የእግዚአብሔር ኃይል» ነው (1ኛ ቆሮ. 1:18)። ጳውሎስ ቀደም ብሎ የመንፈሳዊ ውጊያውን ዘዴ የገለጸ ሲሆን (2ኛ ቆሮ. 10:1-6)፤ አንባቢዎቹም ነገሮችን ላይ ላዩን በመመልከት ምትክ በጥልቀት እንዲያጤኑ አስጠንቅቋቸዋል።

በዓለም መመዘኛ መሠረት፤ ጳውሎስና ኢየሱስ ሁለቱም ደካሞች ነበሩ፤ ዳሩ ግን በጌታ መመዘኛ መሠረት፤ ሁለቱም ብርቱዎች ነበሩ። ለምሳሌ በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሥነ-ሥርዓት ጉዳዮችን ፈር በሚያስይዝበት ጊዜ፤ መቼ «መድከም» እና መቼ «መበርታት» እንዳለበት የሚያውቅ ሰው አዋቂና በሳል አገልጋይ ነው።

አሁን በሞት ተለይቶ ወደ ጌታ የሄደ አንድ መጋቢ ወዳጅ፤ በምድረክ ላይ በሚቆምበት ጊዜ ዝግ ያለ ባሕርይ ነበረው፤ በግል አገልግሎቱም ቢሆን አቀራረቡ ይኸው ነበር። እናም አንዲት እንግዳ ሴት፤ ስብከቱን ሰምታ ስታበቃ፤ «ስብከቱን የሚጀምርበትን ጊዜ እየተጠባበቅሁ ነበር» እስከ ማለት ድርሳለች። ግን ለምን? ምክንያቱም እርሷ የተላመደችው ብርሃን ከሚያንጸባርቅ ይልቅ፤ ሙቀት ከሚፈጥር የጋለ የስብከት ድምፅ ጋር በመሆኑ ነው። ይሁንና ወዳጇ ለአገልግሎት እውነተኛዎቹ መመዘኛዎች የትኞቹ እንደ ነበሩ ስለሚያውቅ፤ ጠንካራ ቤተ ክርስቲያን ለማንጽ ችሏል። «በክርስቶስ» እንዴት «መድከም» እና «መበርታት» እንደሚገባ ያውቅ ነበር።

ዛሬ ሰዎች አገልግሎትን እንዴት ይለካሉ? በኃይለኛ የንግግር ችሎት ወይስ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ይዘት? በክርስቲያናዊ ባሕርይ ወይስ ሰዎችና ጋዜጦች በሚያናፍሱት ወሬ? እጅግ በርካታ ክርስቲያኖች አገልግሎቶችን በሚለኩበት ጊዜ የዓለምን መመዘኛዎች ይከተላሉ። ሆኖም ግን ለእግዚአብሔር መመዘኛዎች ብቻ ትኩረት ሊሰጡ በተገባ ነበር።

«ራሳችሁን መርምሩ!» (2ኛ ቆሮ. 13:5-8)። ይህ አንቀጽ ጳውሎስ በቁጥር 3 ላይ ማስረጃ ላለው ቃል በማብራሪያነት የሚያገለግል ነው። ጳውሎስ፡ «እኔን ስትመረምሩኝ ነበር፤ ዳሩ ግን ለምን ራሳችሁን ለመመርመር ጊዜ አትወስዱም?» በማለት ይጽፋል። እኔም ብሆን ከግል የአገልግሎት ልምዴ የተረዳሁት፤ ሌሎችን ለመመርመርና ለመኮነን የሚፈጥሱ ሰዎች፡ ራሳቸው በከፋ ኃጢአት ውስጥ የሚኖሩ መሆናቸውን ነው። በርግጥ፡ ራስን የተሻለ አድርጎ ለማቅረብ አንድኛው አማራጭ ሌላውን ሰው መኮነን ነው።

በመጀመሪያ፡ ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ልባቸውን እንዲመረምሩና በርግጥ ዳግም ተወልደው፡ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት ሆነው እንደ ሆነ ይመለከቱ ዘንድ ይነግራቸዋል፤ በልባችሁ ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ምስክርነት አለ? (ሮሜ 8:9፡16)። ወንድሞችን ትወዳላችሁ? (1ኛ ዮሐ. 3:14)። ጽድቅን ታደርጋላችሁ? (1ኛ ዮሐ. 2:29፤ 3:9)። ዓለምን አሸንፋችሁ፡ ፈሪሃ-እግዚአብሔር ያለበትን የመለየት ሕይወት ትኖራላችሁ? (1ኛ ዮሐ. 5:14)። እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ለማረጋገጥ፡ ከሕይወታችን ጋር ከምናዛምዳቸው በርካታ መመዘኛዎች ጥቂቶቹ ብቻ ናቸው።

በመጋቢነት ካገለገልኋቸው አብያተ ክርስቲያን በአንድኛው ውስጥ፡ በወጣቶች ቡድን የታቀፈና ችግር ጠንሳሽ የሆነ አንድ ልጅ ነበር። ስጦታ ያለው የሙዚቃ መሣሪያ ተጫዋችና የቤተ ክርስቲያን አባል ቢሆንም፡ ዳሩ ግን ችግር እየፈጠረ አስቸግሮን ነበር። በአንድ የክረምት ዕረፍት ወቅት፡ ይህ ልጅ ከቤተ ክርስቲያናችን የወጣቶች ቡድን አባላት ጋር ሔዶ ስለ ነበረ በዚያኑ አጋጣሚ፡ የወጣቶች መሪዎች፡ የቤተ ክርስቲያን አስተዳዳሪዎችና እኔም ጭምር ለዚህ ልጅ በየቀኑ ለመጸለይ ተስማማን። ከዚያም በአንድ ስብሰባ ላይ ቆሞ፡ በዚያ ጸሎት ባደረግንለት ሳምንት ውስጥ ደኅንነትን እንዳገኘ መስከረልን። እስከዚያን ጊዜ ድረስ የነበረው ክርስቲያናዊ ምስክርነት የማስመሰል

ነበር። በሕይወቱ ግሩም ለውጥ ተፈጸመና ዛሬ ጌታን በታማኝነት እያገለገለ ይገኛል።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙዎቹ ችግሮች ድነናል በሚሉና ዳሩ ግን ከቶውንም ንስሐ ገብተው በኢየሱስ ክርስቶስ ባላመኑ ሰዎች መፈጠራቸው አይጠረጠርም። ዛሬ የእኛም አብያተ ክርስቲያናት በእንደዚህ ዓይነት ሰዎች የተሞሉ ናቸው። ጳውሎስ እነዚህን ሰዎች የማይበቁ ይላቸዋል - ይህም «አስመሳዮች፣ ተፈትነው የማያልፉ» ማለት ነው። ጳውሎስ ለአንድ ሰው እንደ ዳነና ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደሚሄድ ልናረጋግጥለት እንደሚገባ በማጥላት፣ ይህንኑ ቃል በ2ኛ ቆሮንቶስ 13:6-7 ውስጥ በድጋሚ ጠቅሷል (1ኛ ዮሐ. 5:11-13 ተመልከት)።

በቁጥር 7 ውስጥ፣ ጳውሎስ የራሱን ትክክለኛነት ለማረጋገጥ ብቻ ሲባል፣ የቆሮንቶስ ሰዎች በፈተናው እንዲወድቁ አለመፈለጉን ግልጽ አድርጓል። ስለ እነርሱ በትምክህት ለመናገር ይችላል ዘንድ ብቻ ፈሪሃ-እግዚአብሔር ያለበትን ሕይወት እንዲኖሩ አልፈለገም ነበር። ጌታን እስከታዘዙ ጊዜ ድረስ፣ ለእነርሱ ብሎ ስለ መናቁና ስለ መሰደቡ ግድ አልነበረውም። ጌታ ልቡን ስለሚያውቅ፣ እርሱ የተጨነቀው ስለ ራሱ የሰም መጉደፍ ሳይሆን፣ ስለ እነርሱ ክርስቲያናዊ ባሕርይ ነበር።

ከሁሉም የሚበልጠው አስፈላጊ ነገር የወንጌሉ እውነታና የእግዚአብሔር ቃል ነው (ቁ. 8)። ጳውሎስ በዚህ ስፍራ እውነትን መቃወም ወይም ማገድ እንደማይቻል አይገልጽም - ስለ ምን እነዚህ ነገሮች በጊዜው በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እየተፈጸሙ ነበርና! እርሱና ተባባሪዎቹ ግን፣ የመጣው ቢመጣ እውነት እንዲያሸንፍ፣ እውነት እንዲስፋፋ ወስነው ነበር እንጂ፣ እውነትን ለማገድ አልፈለጉም ነበር። በመጨረሻው ጸንቶ የሚኖረው የእግዚአብሔር እውነት ሆኖ ሳለ፣ ሰዎች ግን ይህንን ለምን ለመቃወም ይሞክራሉ? «ጥበብ ወይም ማስተዋል ወይም ምክር በእግዚአብሔር ላይ የለም» (ምሳሌ 21:30)። አጽናናቸው (2ኛ ቆሮ. 13:9-14)

በመጀመሪያ፣ ጳውሎስ ለእነርሱ ባቀረበው ጸሎት የቆሮንቶስን ሰዎች ያጽናናል (ቁ. 9)። «ኪንግ ጀምስ ቬዥን» በሚባለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ «እንመኛለን» ተብሎ የተተረጎመው ቃል፣ በአማርኛ መጽሐፋችን ውስጥ «እንጸልያለን» ተብሎ ተጽፎአል። ጳውሎስ ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ ጸልዮአል፤ ይህም ኃጢአት የሌለበት ፍጹምነት ሳይሆን፣ «መንፈሳዊ ብስለት» ነበር። ይህ ቃል

በግሪኩ፡ «ብቁ መሆን፡ መታጠቅ» የሚሉት ቃላት ወገን ነው። የሕክምና ቃል እንደ መሆኑ፡ «የተሰበረ አጥንት መጠገን፡ ተጠምዝዞ የዞረውን እግር ወይም እጅ ማስተካከል» ማለት ነው። እንዲሁም ደግሞ፡ «አንድን መርከብ ለጉዞ ብቁ ማድረግ» እና «ሠራዊትን ለጦርነት ማስታጠቅ» የሚሉ ትርጉሞች ይኖሩታል። በማቴዎስ 4:21 ላይ «መረብ ማበጀት» ተብሎ ተተርጉሞአል።

ከሙታን ከተነሣው ከጌታችን አገልግሎቶች አንዱ ሕዝቡን ፍጹም በማድረግ ማዘጋጀት ነው (ዕብ. 13:10-21)። በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ኅብረት ውስጥ (ኤፌ. 4:11-16) ሕዝቡን ለሕይወትና ለአገልግሎት ለማስታጠቅ፡ በእግዚአብሔር ቃል ይጠቀማል (2ኛ ጢሞ. 3:16-17)። እንዲሁም መከራን ለመቋቋም መዘጋጃ መሣርያ አድርጎ ይጠቀምበታል (1ኛ ጴጥ. 5:10)። ክርስቲያኖች እርስ በርሳቸው በጸሎት ሲደጋገፉ (1ኛ ተሰ. 3:10) እና በግልም ሲረዳዱ (ገላ.6:1 «አቅኑት») የሚለው ከዚሁ ፍጹም ተብሎ ከተተረጎመው ቃል ጋር አንድ ዓይነት ነው)፤ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ ያደረገው ጌታ ቤተ ክርስቲያኑን ያገለግላታል - ለአገልግሎትም ብቁ ያደርጋታል።

በመነጣጠል ሕይወት ውስጥ፡ ሚዛናዊነትን የጠበቀ ክርስቲያናዊ ዕድገትና አገልግሎት ተግባራዊ ይሆናል ብሎ ከቶውንም አይታሰብም። አንድ ሰው ሲናገር፡ «አንድን ክርስቲያን ከኅብረቱ ነጥሎ ማሳደግ ማለት፡ አንድን ንብ ከመንጋው ነጥሎ እንደማሳደግ ያህል የማይሞከር ነው» ብሏል። ክርስቲያኖች እርስ በርስ የሚኖሩና እርስ በርስ የሚፈላለጉ ናቸው። አንድ ሕፃን ልጅ ሚዛናዊነቱ ተጠብቆ በመልካም ሁኔታ እንዲያድግ ከተፈለገ፡ በሚያፈቅር ቤተሰብ ውስጥ ማደግ አለበት። ዛሬ አንድን ክርስቲያን በአጥቢያ ማኅበረ-ምዕመናን ውስጥ ካለው ስፍራ ነጥሎ «በግል የክርስትና» ልምምድ እንዲመላለስ የማድረጉ አትኩሮት፡ የተሳሳተና በጣም አደገኛ ነው። እኛ በጎች ስለ ሆንን፡ በአንድ ላይ ልንሰማራ ይገባል። የአንድ አካል ክፍሎችም ስለ ሆንን፡ አንዳችን ሌላችንን ልናገለግል ይገባል።

በ2ኛ ቆሮንቶስ 13:10፡ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሁለተኛውን መጽናኛ ሰጥቷል - የእግዚአብሔር ቃል። ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ የጻፈው የአንድን ማኅበረ-ምዕመናን ጉድለት ለመሸፈን ሲሆን፡ ዳሩ ግን በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል አካል በመሆኑ፡ ዛሬ እኛም እንጠቀምበታለን። ይህ ደብዳቤ የሐዋርያውን በመካከላቸው በአፀደ-ነፍስ የመገኘት ያህል ሥልጣን ተሸክሞአል። የጳውሎስ ትልቁ

ፍላጎት ማሳበራ-ምዕመናኑ ለደብዳቤው የሚኖራቸው መታዘዝ ችግሩን እንዲፈታውና እርሱ በሚጎበኛቸው ጊዜ በሥልጣኑ ላለመጠቀም ነበር።

አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል አገልጋይ ከማነጹ በፊት ለመናድና ለማፍረስ የሚገደድበት ጊዜ አለ። (ኤር. 1:7-10 ተመልከት)። ገበሬው ዘር ከመዝራቱና መልካም ምርት ከመሰብሰቡ በፊት፣ አካባቢውን መመንጠር አለበት። ጳውሎስ እውነትን በልባቸውና በአእምሮአቸው ውስጥ ከማነጹ በፊት፣ ከክርስቲያኖች አእምሮ ውስጥ የተሳሳተውን አስተሳሰብ ማስወገድ ነበረበት (2ኛ ቆሮ. 10:4-6)። ምንም እንኳ ትልቅ ፍላጎቱ ማነጽ ቢሆንም፣ የቆሮንቶስ ሰዎች አሉታዊ አመለካከት ግን ጳውሎስን ወደ ማፈራረሱ እንዲያመራ አስገደደው።

በራሴ የአገልግሎት ዘመን ውስጥ፣ ሁለት የማነጽ ፕሮግራሞችንና ሁለት እንደ ገና መልሶ የማዋቀር ፕሮግራሞች አከናውኛለሁ። ምንም እንኳን የሚጠይቁዋቸው ልፋቶች ከፍተኛ ቢሆኑም፣ ለእኔ የማነጽ (የግንባታ) ፕሮግራሞች ይቀሉኛል። አንድን አሮጌ ሕንፃ አፍርሶ ከመሥራት ይልቅ፣ አንድን አዲስ መዋቅር በአዲስ መሬት ላይ ማነጹ ቀላልም፣ ጊዜ የማያባክንም ነው። እንደዚሁም፣ የቆየውን አማኝ የተሳሳተ አሳብ ለማስለወጥ ከመሞከር ይልቅ፣ አንድን አዲስ አማኝ ወስዶ የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማሩ ቀላል ተግባር ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ በአእምሮአችን ውስጥ የተከማቸውን የተሳሳተ የአስተሳሰብ ግድግዳ እስኪንደው ድረስ፣ የተሳሳቱ አሳቦች ለረዥም ጊዜ እውነትን «ለመቋቋም፣ ለመከላከል» ይችላሉ።

ጳውሎስ ቅዱሳኑ ጸጋን፣ ፍቅርንና ሰላምን እንዲከታተሉ ያበረታታቸዋል (ቁ. 11-12)። «ደኅና ሁኑ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል «ጸጋ» የሚል ትርጉም ሲኖረው፣ በዚያን ዘመን የተለመደ የሰላምታ ዓይነት ነበር። «ተደስቱ» ተብሎም ሊተረጎም ይችላል። ፍጹማን ሁኑ የሚለው ትዕዛዝ፣ በቁጥር 9 ላይ ጳውሎስ ካቀረበው ጸሎት ጋር የተያያዘ ሲሆን፣ «የበሰላችሁ፣ የጸናችሁና ለሕይወት የምትመቼ የሆኑ» የሚል አሳብ አለው። «በአንድ ልብ ሁኑ» የሚለው «ተጽናኑ» የሚል ትርጉም ይኖረዋል። ከእነዚያ ሁሉ ኃጢአቶቻቸውና ችግሮቻቸው ባሻገር፣ ለመጽናናት የሚያስችሉ በቂ ምክንያቶች ነበሯቸው።

በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ መከፋፈል ስለ ነበር፣ በሰላም ኑሩ የሚለው አስፈላጊ ምክር ነበር (12:20 ተመልከት)። በፍቅር ቢመላለሱና በአንድ ልብ ለመኖር ቢፈልጉ የእርስ በርስ ጦርነቶቹ አብቅተው፣ በኅብረታቸው ውስጥ ሰላም ይኖር ነበር። በአንድ ልብ

መሆን ማለት ሁላችንም በሁሉም ነገር ላይ እንስማማለን ማለት ሳይሆን፤ ዳሩ ግን አላስፈላጊ በሆኑ ጉዳዮች ላይ አለመግባባትን ለማስወገድ እንችላለን ማለት ነው።

አምላካችን «የፍቅርና የሰላም አምላክ» ነው (13:11)። ታዲያ ከውጭ ያለው ዓለም ከአኗኗራችንና የቤተ ክርስቲያንን ሥራ ከምናከናውንበት ሁኔታ በመንሣት የእኛን የፍቅርና የሰላም ሕይወት ሊረዳው ይችል ይሆን? ከደኅንነት ርቆ የጠፋው ዓለም ስለ ቀደመችው ቤተ ክርስቲያን፤ «አቤት እንዴት ይዋደዳሉ!» ይል ነበር፤ እነሆ በዛሬው ጊዜ ግን ቤተ ክርስቲያን የዚህ ዓይነቱን ምስጋና ከተቀበለች ረዥም ጊዜ ሆኖአታል።

ከጥንት ጀምሮ፤ መሳሳም የሰላምታ ዓይነትና እንደዚሁም የፍቅርና የኅብረት መግለጫ ነበር። ይሁንና ብዙውን ጊዜ የሚከናወነው በተመሳሳይ ጾታዎች መካከል ነበር። የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን አማኞች እርስ በርስ የነበራቸውን ፍቅርና መተሳሰብ ለማመልከት፤ የሰላምንና የፍቅርን መሳሳም ያከናውኑ ነበር። ለኢየሱስ ክርስቶስ ከነበራቸው መስጠት የተነሣ፤ ከንውኑ «የተቀደሰ አሳሳም» ነበር። ለቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን አባላት፤ አዳዲስ አማኞችን የጥምቀት ሥርዓታቸውን ከፈጸሙ በኋላ፤ መሳምና ወደ ኅብረቱ መቀላቀል (አቀባበል ማድረግ) እንግዳ ነገር አልነበረም።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ዕለታዊ ኅብረት ለቤተ ክርስቲያን አስፈላጊ ነው። በጉባዔው ኅብረት ውስጥም ሆነ በሌሎች ስፍራዎች እርስ በርሳችን ሰላምታ ልንለዋወጥና አንዳችን ለሌላችን ያለንን አሳቢነት ልንገልጽ ይገባል። በቁጥር 12 ላይ ይህንን ምክር በመስጠት ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚገኙ ከባድ ችግሮች በአንዱ ላይ እያነጣጠረ ነበር - ይኸውም በመከፋፈላቸውና እርስ በርስ ሊተሳሰቡ ባለመቻላቸው ላይ ነበር።

በቁጥር 14 ላይ የሚገኘው የማጠቃለያ ቡራኬ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እጅግ ተወዳጁና አዘውትሮም በአገልግሎት ላይ የሚውል ነው። ይህም በሥላሴ አንድነት ምሥጢር ላይ (ማቴ. 28:19 ተመልከት) እና የእግዚአብሔር ንብረት በመሆናችን በምናገኛቸው በረከቶች ላይ ያተኩራል። የኢየሱስ ክርስቶስ ጾጋ፤ እኛን ሀብታም ለማድረግ እርሱ ድሀ በሆነበት ጊዜ የተፈጸመውን የልደት ታሪክ ያስታውሰናል (2ኛ ቆሮ. 8:9 ተመልከት)። የእግዚአብሔር ፍቅር እግዚአብሔር ልጁን ለኃጢአታችን መሥዋዕት አድርጎ ወደሰጠበት ወደ ኅልጎታ ይወስደናል

(ዮሐ. 3: 16)። የመንፈስ ቅዱስ ኅብረት፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ስለ ወረደበትና ቤተ ክርስቲያንን ስለ መሠረተበት ሁኔታ ያስታውሰናል (የሐዋ. 2)።

በዚያን ጊዜ የቆሮንቶስ ለአማኞች፣ በዛሬው ጊዜ ደግሞ ለሁሉም አማኞች፣ የጸጋ፣ የፍቅርና የኅብረት በረከቶች በጥብቅ ያስፈልጉአቸዋል። ይሁንና፣ በዚያን ዘመን የአይሁድ ሃይማኖት አስፋፊዎች፣ ዛሬ ደግሞ መናፍቃን፣ ከጸጋ ይልቅ በሕግ፣ ከፍቅር ይልቅ በመለየት፣ እንዲሁም ከኅብረት ይልቅ በመንግጠል ላይ ያተኩራሉ። መከፋፈልን ያስከተለው የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውድድር ሊቀረፍ የሚችለው ሕዝቡ በእግዚአብሔር ጸጋና ፍቅር ሲመላለስ ብቻ ነበር።

ቤተ ክርስቲያን ተአምር ስለ ሆነች፣ ልትቆም የምትችለውም በእግዚአብሔር የተአምር አገልግሎት ብቻ ነው። ምንም ያህል ሰብዓዊ ጥበብ፣ ብቃት፣ ወይም ዕቅድ ቤተ ክርስቲያን መሆን የሚገባትን እንድትሆን አያደርግም። ይህንን ሊያደርግ የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እያንዳንዱ አማኝ በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ የሚደገፍ፣ በእግዚአብሔር ፍቅር የሚመላለስ፣ በሥጋ ከመመላለስ ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ ኅብረት ውስጥ የሚሳተፍ ከሆነ፣ መፍትሔ ሰጪ እንጂ ችግር ፈጣሪ አይሆንም። ይህም ሲሆን ሕይወቱ የተባረከ ይሆናል። በረከቱም ለሌሎች ይተርፋል!

እግዚአብሔር ይህን ዓይነት ክርስቲያን እንዲያደርግህ በጸሎት ጠይቀው።

ተጽናና - ሌሎችንም አጽናና።

«... ሁን» በሚል ርእስ ታትመው በስርጭት ላይ የሚገኙ መጻሕፍት

1. ለጌታ የተገዛህ ሁን (የማቴዎስ ወንጌል)
2. ርኅሩኅ ሁን (የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 1-13)
3. የበረታህ ሁን (የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 14-24)
4. በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተመላለስ
(የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 1-12)
5. ደፍረህ መስከር (የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 13-28)
6. ጠቢብ ሁን (1ኛ ቆሮንቶስ)
7. ተጽናና (2ኛ ቆሮንቶስ)
8. አርነት መውጣት (ገላትያ)
9. ፍለጋ የሌለው ባለጠግነት (ኤፌሶን)
10. ደስተኛ ሁን (ፊልጵስዩስ)
11. ፍጹም ሁን (ቆላስይስ)
12. ለምጽአቱ ተዘጋጅ (1ኛና 2ኛ ተሰሎንቄ)
13. ታማኝ ሁን (1ኛና 2ኛ ጢሞቴዎስ፣ ቲቶና ፊልሞኖ)
14. እውነተኛ ሁን (1ኛ ዮሐንስ መልእክት)
15. ንቃ (2ኛ ጴጥሮስ፣ 2ኛና 3ኛ ዮሐንስ፣ ይሁዳ)
16. በብስለት ማደግ (የያዕቆብ መልእክት)
17. ድል አድራጊ ሁን (የዮሐንስ ራእይ)

በዝግጅት ላይ ያሉ

1. በማየት ላይሆን በእምነት ተመላለስ (ዕብራውያን)
2. ተስፋ ይኑርህ (1ኛ ጴጥሮስ)

«በሁሉ እንገፋለን...

እንጂ አንጨነቅም! እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቆርጥም! እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም! እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም» (2ኛ ቆሮ. 4:8-9)»

ጦርነት የሚዋጉና ጭነት የሚሸከሙ ሰዎች ዘረከትን ለመቀበል ከግንኙ የተሻሉ ዕጩዎች ናቸው። ጳውሎስም በቁዝግ ሊሚናጡ የቆርንቶስ ሰዎች ያበሰረው ይህንኑ መልእክት ነበር። ልክ እንደ ዛሬዎቹ ክርስቲያኖች ብዙውን ጊዜ ይጨነቁና ግራ ይጋቡ ነበር።

እግዚአብሔር ግን አልተዋቸውም-እኛንም አይተወንም። «የመጽናናት አምላክ» ብቻ ሊያደርግ በሚችለው መንገድ በጉዳት የሚታመሱ ልጆቹን ያጽናናል።

ይህ የሁለተኛ ቆርንቶስ ጥናት እግዚአብሔር እንዴት ፈተናዎችህን ወደ ድል፣ መከራዎችህን ወደ አገልግሎት እንደሚለውጥ ያሳይሃል። ፈለጉን በግወቅ

ተጽናኛ

ዶ/ር ዎረን ደብልዩ. ዌርዝቢ በደራሲነታቸው፣ በመጋቢነታቸውና በሬድዮ መጽሐፍ ቅዱስ መምህርነታቸው በስፋት የሚታወቁ አገልጋይ ናቸው። ለብዙ ዓመታት የቪካጎ ሙዲ መታሰቢያ ቤተክርስቲያን መጋቢ ሆነው ያገለገሉ ሲሆን፣ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ደግሞ «ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እንመለስ» ለተባለው ፕሮግራም ዳይሬክተርና የመጽሐፍ ቅዱስ መምህር ሆነው አገልግለዋል። በኪከተር ቡክስ' አሳታሚነት ከሚቀርቡት የአዲስ ኪዳን ተከታታይ ግብራሪዎች ጋር ከመቶ በላይ መጻሕፍት ጽፈው ለምእመናን አቅርበዋል።